

SPEJDERNES MAGASIN

15. Aargang Nr. 4.

Januar 1931.

Saa gaar vi ind i det nye Aar!

Vinter-Udstyr.

Fyrreskl, Taabindinger 4-5 1/2 Kr. 6.00 - 6.75
 do. med Hulfeldts Bind. 6-7 1/2 12.00 - 14.50
 do. la norske med do. 6-7 1/2 14.50 - 15.50
 Birkoskl, flade, smalle med H.B. 6-7 1/2 17.50 - 22.50
 do. hulkilte med H.B. 6-7 1/2 18.00 - 23.00

Skistave Kr. 3.50 - 4.50 - 5.50

Skismoring Kr. 0.35 - 1.00 - 1.50

Skistøvler Kr. 25.00 - 27.00

Kælker svensk Birk, Kr. 7.50 - 13.50.

Dansk Ask 15.00 - 19.50, Davos Rodel 15.00.

Norske Fiskekælker 32.00 - 35.00 - 40.00.

Sparkstøttings 14.50 - 15.50 16.50 (sammenfoldelige).

Polarstøtjer med Torpedoløb Kr. 5.00 - 12.00

Junior Kunstløb Skøjter Kr. 5.50, Kunstløb 14.00 - 18.00

Skøjtestøvler Kr. 22.00 - 24.00.

Skøjtesejl Kr. 10.00 - 21.00.

Stort Udvalg af Skidragter og al Slags

Vintertports Beklædning.

**Lembckes
Friluftsudstyr**

A/S

Nørregade 15, K.
Byen 4986.

Skrædermester

K. H. Thøgersen.

Vesterbrogade 19. Telf. Vester 46 66.

Bestil deres Smokingklædning 185 Kr.

Telte - Spejderuniformer

ERIK HENNING
BIRKERØD TELEFON 9

TANDLÆGE

SKAARUPS KLINIK

Falkoneralle 57. - Tlf. Goth. 1460

Kliniktid 9-2

Mandag, Tirsdag, Torsdag, og Lørdag Kl. 6-7.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

**DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.**

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. **6762**

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2 1/4—3).

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Lommebog for Spejdere

Faas hos alle Boghandlere.

Den bedste
Lommebog

Fr. Palm Greisen

Kronprinsensgade 3.
Telef. C. 4619 - 13318.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

15. AARG.

JANUAR

1931

EN NYTAARSHILSEN FRA KORPSETS FORMAND

Et Aar er atter gledet hen, og et nyt er begyndt.

Lad denne Overskæring af Tiden være nok saa umulig at mærke, den betyder dog en hel Del for os Mennesker. Den giver os Anledning til at tænke os om, til at besinde os om vore Forhold.

Skoleelever og Lærlinge vil let sende en Tanke tilbage over Aarets Arbejde og frem mod Arbejdets Frugter, og mangen én har før som Følge af denne Overvejelse faaet en større Eksamen eller en finere Fagprøve; ved at tænke sig om har de muligvis følt sig tilskyndet til større Omhu og Paapasselighed.

For danske Spejdere fremkalder vor Gliden over fra 1930 til 1931 Tanken om, at det første Spejderkorps her i Landet — Det danske Spejderkorps — samtidig glider ud af sine første, tyve Leveaar og begynder paa den næste Snes.

I det Forhold ligger der meget; først det, at Spejderlivet har faaet fast Fod her i Landet, og der ligger det, at de første Spejders Sønner er begyndt at gaa ind som Ulve og Spejdere; det er noget, der styrker Spejdersagen, idet den faar Tilgang ligesom af sig selv, og det af Drengene, der gennem deres Fader er indlevet i Spejderaannden. — Ved Aarsskiftet vil vi da kunne se med Tryghed paa Spejdersagens, Det danske Spejderkorps' Stilling i Publikums Bevidsthed. Men denne Position kan kun bevares, naar enhver følger det gamle Ord „Adel forpligter“, hvilket i denne Sammenhæng vil sige, at det forpligter enhver Spejder, naar han staar i et tyveaarigt Korps, til at følge Traditionen og føre den videre. Det kan kun ske paa een eneste Maade, nemlig ved at man stræber af al sin Evne efter at følge Spejderloven og derved nedse mere fuldkomment opfylder sit Spejderløfte.

Gid det maa lykkes enhver af jer i det nye Aar!

Glædeligt Nytaar!

H. A. SVANE

VED LEJRBAALET

1931.

Et helt nyt Aar ligger foran jer. Et Aar er en lang Tid, synes man, og et Minut er en kort Tid. Men et Aar har kun 300,000 Minutter for den, der er oppe i 14 Timer i Døgnet, og I bruger 840 af dem om Dagen. Hvis det var 300,000 Kr., vilde I sikkert gøre alt for at bruge dem fornuftigt og bruge nogle af dem til at glæde jeres Far og Mor og Søsken med. De mange Penge skulde I nok vide at faa noget ud af.

Brug jeres 300,000 Minutter lige saa godt og brug nogle af dem til Glæde for andre, saa faar I ogsaa selv et glædeligt Nytaar.

„En Spejder redder en Mand

fra at blive Invalid,” skriver det store amerikanske Blad „The Sun”, og det fortæller om en Smand, som ved et Fald fik en indre Knusning i det ene Knæ. Det svulmede stærkt op, og de andre Mænd ombord diskuterede ivrigt, hvad der skulde gøres, indtil han kunde komme til den nærmeste Læge, der boede to Dagsrejser derfra. Midt i denne Forvirring traadte en ung Mand frem og undersøgte Knæet. „Han skal have koldt Omslag paa. Skaf mig al den Is, I har ombord, saa skal jeg ordne det.” De omkringstaaende imponeredes af hans sikre Optræden, og den tilskadekomne spurgte ham, hvor han havde sin Viden fra. „Jeg har været Spejder i tre Aar,” svarede den unge Mand, „og som jeg siger Dem, Knæet skal holdes koldt.”

I de to Dage, der gik, inden Manden naaede til Lægen, spurgede Spejderen for, at der stadig var Ispakning om Knæet, og hvordan han skaffede Isen er en Historie for sig, men nok er det, at da Manden kom paa Hospitalet,

spurgte Lægen ham: „Hvorledes har De holdt det Knæ koldt?” — „Med Isomslag lagt af en Spejder.” — „Vær De glad for hans Hjælp, uden den havde jeg været nødt til at amputere Benet over Knæet.”

Man faar ikke altid en god Idé,

naar man staar og har Brug for den. Sker der et Ulykkestilfælde af en eller anden Art, er det godt at være forberedt. Det var den amerikanske Spejder. Hvad vilde du have gjort?

Og hvad vil du gøre, hvis der udbræder Ild hjemme hos dig? Det gør der ikke, vil du maaske sige, men der brænder dog for Millioner af Kroner hvert Aar i Danmark, og det vil sikkert ogsaa ske i 1931, og ingen véd endnu hvor. Hvordan vil du alarmere Brandvæsenet? Hvordan vil du give Beboerne i Huset Besked? Hvad kan du gøre for at redde Beboerne? Hvor er der noget Vand? Hvor er der en Stige?

Alle disse Spørgsmaal vil fare gennem din Hjerne, og sikkert er det ikke, at du straks — og det skal være straks — faar en god Idé. Gaa rundt om dit eget Hus og forestil dig, hvad du vilde gøre, hvis der udbrød Ild i det. Nu har du Tid til at tænke dig om, det har du ikke, naar det sker.

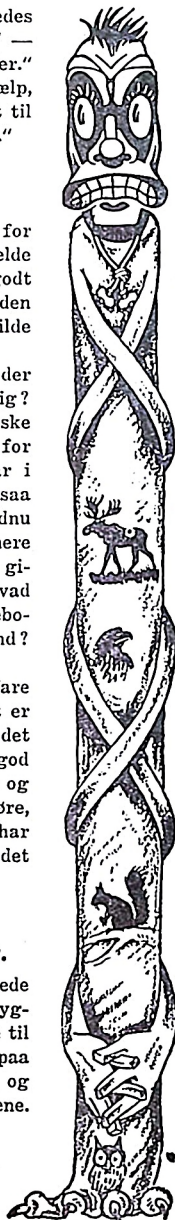
Vær beredt!

Dygtige Spejdere i Korsør.

Jeg saa forleden det storartede Hus, som Korsørtruppen har bygget. Alle — lige fra den ældste til den yngste — har arbejdet paa det. Huset har kostet 1600 Kr., og Drengene har selv tjent Pengene.

Godt gjort!

[Signature]

EN PEBERBØSSE

er en nyttig Ting

B.-P. fortæller om, hvorledes han blev bidt af en Hund, og forklarer, hvorledes man skal undgaa den Slags Ting.

Jeg maa takke de mange Spejdere, som har været saa venlige at skrive til mig og fortælle mig, hvor bedrøvede de var over, at jeg for nogen Tid siden blev bidt af en Hund. De havde set i Aviserne, at jeg var blevet overfaldet af min lille Terrier „Scamps“.

Se, jeg har ofte sagt Jer, at man ikke skal tro alt, hvad man læser i Aviserne. Det er ikke altid, at det er sandt, hvad der staar. I dette Tilfælde f. Eks. blev jeg ikke bidt af min Terrier, og Hunden hed heller ikke „Scamps“.

Forholdet var det, at en lille Terrier, som besøgte mig, kom i Diskussion med „Shawgm“, som I jo kender, og for at give sin Mening virkelig Vægt, — rimeligvis fordi „Shawgm“ var vanskelig at overbevise —, gav Terrieren „Shawgm“ et Nap i Øret. „Shawgm“ røg paa ham og satte sine gode Tænder i hans Nakke i den ærlige Hensigt at skaffe ham ud af denne Verden.

Jeg var lige ved at tage af Sted til en Spejderkonference i London og skulde netop til at gaa op i min Vogn, da dette skete. Ligesom en Politibetjent blandede jeg mig straks i Striden, — meget mod Parternes Ønske —, og da jeg prøvede at skille de kæmpende ad, vendte Terrieren pludselig Front mod mig og fik mit Haandled ind imellem sine Tænder, — hvorefter den bed gan-

ske eftertrykkeligt til. Det var lykkedes det lille Bæst at bide en Aare over, og da det blødte stærkt, pressede jeg min Tømmelfinger haardt mod Saaret, sprang ind i Vognen og kørte saa hurtigt, som Chaufføren kunde faa Vognen til at løbe, til Doktoren, hvor jeg blev syet sammen og forbundet.

Jeg var noget medtaget af det store Blodtab, og i en Uge maatte jeg gaa med Armen bundet op, — altsammen blot fordi jeg ikke havde haft en Peberbøsse i Lommen.

Saa hvis du gerne vil „være beredt“ til at slaas med en Hund, skal du gaa med en Peberbøsse i Lommen.

Naar to Hunde kommer i Haarene paa hinanden og anstrenger sig til det yderste for at slaas hinanden ihjel, har du blot at drysse en Dosis Peber ud over deres Snuder for øjeblikkelig at faa dem til at afbryde Kampen — hostende og nysende. Muligvis vil de være klare over, at det er dig, der har blandet dig i deres Strid, men de vil være saa optaget af at komme af med Peberet, at de ikke har Tid til at interessere sig for dig.

Endnu en Gang Tak til alle dem, der har skrevet til mig. Heldigvis er jeg nu næsten all-right igen.

Basen-Poul i flueh

TO BØGER.

Espen Offer af Holger Rützebeck, udgivet af Hassings Forlag, er en spændende og godt fortalt Bog, der foregaar i det syttende Aarhundrede og handler om en fornem Herre, der falder i Hænderne paa en Pengeafpresser, som faar ham beskyldt for Landsforræderi, hvorfor han kommer i Fængsel. Ved en klog Lakajs Hjælp slipper han imidlertid ud af Fængslet og bliver frikendt.

J. M. H.

Sølv-Hjerneskalterne af Vald. Hanø. Hassings Forlag. — Handlingen foregaar i Aaret 2141, og Forfatterens overspændte Fantasi har skabt de mærkeligste Forhold her paa Jorden. Var Bogen endda spændende skrevet, kunde man maaske forsone sig med Forfatterens Fantasterier, men det er den langt fra, saa man kan ikke lade være med at undre sig over, at den er blevet valgt som en af Aarets tre bedste Drengebøger.

E. Ø.

Lincolns Ur i Holstebro.

Hvem skulde tro, at Lincolns Ur er havnet i Holstebro? Og dog er det Tilfældet. Dette berømte Ur ejes af Cigarhandler Hansen-Lund i Holstebro. Uret, der skal være henvend 300 Aar gammelt, skal være lavet af en amerikansk Urmager ved Navn Stanley. Han fremtillede kun to Ure af den Konstruktion. Hans Familie testamenterede Uret til Lincoln, der efter Slavekrigen solgte det til en fransk Adelsmand for 40,000 Francs, hvilket Beløb Lincoln skænkede til de Fatige. Siden vandrede Uret fra den ene til den anden og havnede til sidst hos en svensk Grosserer, der boede her i Landet. Her blev det endelig solgt paa Auktion, og Hansen-Lund købte det.

Hansen-Lund har forhandlet flere Gange med Amerika om Salg af Uret, men man har ikke kunnet blive enige om Prisen. Bl. a. har General Motors været Liebhaber, idet det kendte Firma eventuelt vil benytte Urets System i Bilure.

Uret gaar aldeles brilliant!

„Dronningen“s Føde.

I Canada arbejder Videnskabsmændene energisk paa Undersøgelser af den særlige Dronningeføde, som Arbejder-Bierne tilbereder for deres Dronning. Det er denne geléagtige Masse, der gør, at Dronningerne lever flere Aar længere end de travle Arbejdere, der fodrer dem, og man antager nu, at den ogsaa indeholder Stoffer, der vilde være gavnlige for Mennesker.

Dr. F. G. Banting, der er berømt som Opdager af Insulinet mod Sukkersyge, samarbejder med Professor H. F. Jackson fra Universitetet i Toronto paa Undersøgelsen af dette Bi-Produkt.

Det er forøvrigt almindeligt antaget af Viden-

skabsmænd, at det er Føden snarere end medfødte Ejendommeligheder, der adskiller de forskellige Kaster af Bier, saaledes at de udvikler sig til Droner eller Dronninger eller Arbejdere. Det er altsaa den kongelige Føde, som den udvalgte Larve faar, der bevirker, at den vokser op til at blive en Dronning, idet dens Natur omformes, og den bliver i Stand til at leve længere.

De to schweitziske Spejdere, som krydsede Kanalen i Kano.

Sir Jeremiah Colman's Gave.

For kort Tid siden blev der i London i det engelske Spejder-Hovedkvarter aabnet nogle meget smukke Klublokaler og et stort Bibliotek, alt skænket af Sir J. Colman. Rumene er dekoreret med høje Egetræspaneler, og over den store Kamin i Biblioteket hænger det pragtfulde Maleri af Baden-Powell,

som udgjorde en Del af den Gave, B.-P. modtog ved Jamboreen fra Alverdens Spejdere. Verdensspejderchefen modtog paa Spejdernes Vegne den store Gave, som vil komme London-Førerne og alle tilreisende Førere til gode.

Flyvende Missionær.

Paven har udnævnt Pater Bernhard Tonies til Missionær paa Salomonsøerne i Ny-Kaledonien og paa Fidji-Øerne i Sydhavet.

For at han skal kunne komme til de fjerne Øer, hvor hans Gerning skal udføres, stilles der en Flyvemaskine til hans Raadighed. — Pateren bliver Verdens første flyvende Missionær.

Rigspostmuseet i Berlin.

Dette Museums verdensberømte Samling talte ved den sidste Opgørelse 54,000 Frimærker. Til Sammenligning kan anføres, at vort hjemlige Postmuseums Samling bestaar af 40,000 Stykker; medens Museet i Berlin har haft 62,000 Besøgende

i 1928, naar vi herhjemme kun op paa ca. 800 Besøgende. — Vi benytter Lejligheden til at gøre vore københavnske Læsere opmærksom paa denne meget smukke Samling, som er aaben hver Søndag fra Kl. 12 til 14.

Et Besøg er virkelig Ulejligheden værd.

Marsk Stigs Borg afdækket.

Ved Godset Gersdorffslund, Syd for Odder, har man i den sidste Tid foretaget en Række omfattende Udgravninger og har derved afdækket et imponerende, middelalderligt Befæstningsanlæg, der viser sig at være Ruiner af Borgen „Bjørnkjær“, et af Marsk Stigs Tilflugtssteder i hans Fredløshed. Der er fundet en Mængde Lervarer fra Middelalderen.

Mærkelige Navne.

Det er ikke alene i vore Dage, man træffer mange mærkelige Navne. I gamle Dage gik man ogsaa jævnligt ud over det sædvanlige. „Roskilde Tidende“ giver en Prøve fra gamle Kirkebøger: Lutherine Bibeline. Humfry Aneol Jens Minus. Fordel Fordelsen. Kristjermis. Hermetik Diete. Karl Mandsværk. Sefteref. Zvingli Peroline. Bramsiliane Danneranna. Et Navn som Mare Bel skyldes, at vedkommende var født Mariæ Bebudelsesdag efter Trinitatis.

Over Kanalen i Kano.

Hvorledes to Spejdere sidste Sommer sejlede over den engelske Kanal paa Vej til Jamboreen, og hvorledes de blev tvunget til at vende om efter Ankomsten til London, har den schweiziske Spejderchef de Bonstetten fornylig berettet om.

Fritz Weber og Egon Barth, henholdsvis 17 og 18 Aar, Neuhausen Trop, startede ned ad Rhinen i en 18 Fods sammenfoldelig Kano; efter 12 Dages Sejlads naaede de Rotterdam og tog med Toget til Calais. To Dage senere sættes ved Dagry Kursen ud over Kanalen. Ved Syvtiden sprang en frisk Vind op fra Vest, og Spøen kastede det lette Fartøj op og ned. Kl. 8 blev de præjede

af en Damper. Kaptajnen opfordrede dem til at komme ombord, men Spejderne vilde ikke forlade deres skrøbelige Baad og bad blot om at faa Kursen til Dover opgivet.

„I kommer før til Havsens Bund end til Dover!“ raabte Skipperen og satte atter Dampern op og lod Kanotisterne alene tilbage paa det aabne Hav. Siden hejsede de Sejl, men maatte samtidig ro for ikke at blive søpsyge, og efter 10½ Times Sejlads naaede de velbeholdne Dover.

De var de første Schweizere, der har krydset over Kanalen i Kano; tidligere er det lykkedes for to tyske Ekspeditioner.

Længere end til London naaede de dristige Gutter ikke, saa var deres Kassebeholdning udtømt, og de maatte vende hjem.

Den skæve Globus.

Det er en polsk Avis, der beretter Historien, saa man nødes vel til at tro den.

Skoleinspektøren og Præsten var paa Inspektion i en Skole og overværede Undervisningen i Geografi. — Inspektøren ønsker at gøre nogle Spørgsmaal og tager en Globus frem og siger til en af Eleverne:

— Naa, min Dreng, kan du sige mig, hvorfor Aksens paa denne Globus staar skraat?

— Ja jeg véd ikke det er ikke min Skyld, jeg véd virkelig ikke.....

— Men saa du da?

— Det er heller ikke mig. Globus'en var slet ikke fremme i Frikvarteret.

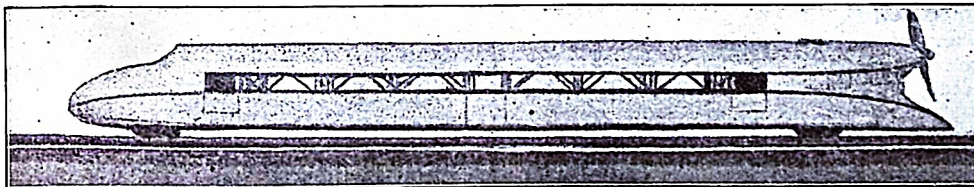
Inspektøren vender sig yderst alvorlig til Lærerinden:

— Tør jeg bede Frøkenen give en Forklaring! Lærerinden med tilkæmpet Ro:

— Hr. Inspektør, jeg forsikrer Dem, der er ingen af Drengene, der har gjort det; den var saadan, da vi købte den.

Hvorefter Præsten afbryder:

— Hvor ofte har jeg ikke sagt, Frøken, at der ikke maa anskaffes brugte Sager; Tingene skal købes fra nye.

Kruckenberg Propellen.

V-d Hannover er der anlagt en Forsøgsbane, hvor man eksperimenterer med en af Tyskeren Kruckenberg opfundet propeldrevet Jernbanevogn. Vognen løber paa Skinner, men kan alligevel opnaa en Hastighed i Timen af 200 Km med fuld Fart, og 180 Km. med Passagerer. Vognen er 28 m lang og drives af en 500 H.K. Motor, som er anbragt i Bagenden af Vognen.

ANVISNING PAA BYGNING AF EN MODEL-FLY- VEMASKINE

Efter Opfordring af flere Spejdere skal jeg her i „Spejdernes Magasin“ fortælle, hvorledes man bygger en Model-flyvemaskine.

Alt kan laves med lidt Fingernemhed og smaa Midler. Modelmaskinen bestaar, ligesom en rigtig Flyvemaskine, af et Bæreplan, Haleplan, Sideror, Krop, Understel, Propæl og Motor. Følgende Materialer skal bruges:

1. En Fyrretræspind, 80 cm lang og 10×7 mm i Tværmaal.
2. En Bambusstang, 200 cm lang.
3. 2½ m Klavertraad af 1,5 mm Tykkelse.
4. En lille Rulle Bjørnetraad („Kinesertraad“).
5. ¾ m hvidt, indisk Mol.
6. En Tube Pandetikon.
7. 2 Hjul (enten af Krydsfinér ell. Aluminium).
8. 1 Propæl, 27 cm lang.
9. 5 Meter Gummi.

De første 6 Ting er jo lette at anskaffe, de følgende 3 Ting skal derimod skrives fra Tyskland, men ved Henvendelse til „Dansk Model- og Svæveflyver-Forening“ vil disse Ting kunne faas til en rimelig Pris. Af Værktøj har man kun Brug for en Lommekniv, en lille Tang og Sandpapir.

Til Kroppen skal Fyrretræspinden bruges samt et lille Stykke Træ, som er 25 mm langt, 20 mm bredt og 7 mm tykt; dette Stykke gennembøres paa langs, og Hullet forsynes eventuelt med en Bøsning. Dette Stykke Træ paalimes og fastbindes i Pindens ene Ende ved Hjælp af Kinesertraad, som omhyggeligt maa smøres med Pandetikon, se Fig. 1. Af et Stykke Cyklege bukkes derpaa en

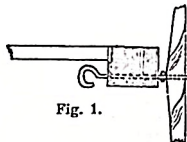
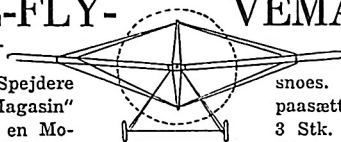

Fig. 1.

Fig. 2.

Krog, som stikkes igennem Hullet. I Krogers ene Ende fastgøres Propællen og i den anden Gummi, Fig. 1. Pinden skæres nu til i en Længde af 79 cm. 4 cm fra Enden paasættes og fastgøres med Kinesertraad og Pandetikon Haleslæberen, der er lavet af et Stykke Klavertraad paa 15 cm Længde, se Fig. 2. Imellem Propælkrogen og Haleslæberen paasættes Gummi, men forinden maa man overtrække disse to Kroge med Ventilgummi, for at Motorgummi ikke skal overskæres, naar den

snoes. Man skal nu til at lave og paasætte Understellet. Dette laves af 3 Stk. Klavertraad, henholdsvis 43 cm, 49 cm og 20 cm lange. De første 2

Stk. bøjes nøjagtigt sammen paa Midten. I alle Ender bukkes derpaa et Øje, hvorigennem Akslen kan indsættes. Derpaa bøjes 2 cm af de sammenbøjede Ender, se Fig. 3. Det tredje Stykke, som

Fig. 3.

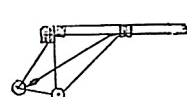

Fig. 4.

skal bruges til Aksel, bukkes i Vinkel i den ene Ende, og et Hjul paasættes. Akslen stikkes derpaa igennem alle de bukkede Øjer, og det andet Hjul paasættes, og Enden bukkes sluttelig i Vinkel. Hele Understellet er nu færdigt og fastgøres foran paa Pinden ved Propællen, ved Hjælp af Kinesertraad, som omhyggeligt maa oversmøres med Pandetikon for at kunne sidde fast, se Fig. 4. Hjulene kan som sagt laves af Krydsfinér og skal da have en Diameter paa 5 cm. Om man vil, kan disse ogsaa købes færdige af Aluminium. Den første Del af Maskinen er nu færdig med paasat Propæl og Understel; vi gaar da over til det næste, nemlig Udkæring af Bambusstangen. Forinden skal der først anbringes et Papirs-Hylster om Pinden, hvorpaa Bæreplanet skal fastgøres; dette laves ved Hjælp af et Stk. stift Skrivepapir eller tyndt Karton af Størrelse 15 cm × 25 cm. Dette vikles nogle Gange omkring Pinden og paasmøres Pandetikon for at sammenlimes, hvorefter Resten omvikles og limes sammen. Efter Tørringen renskes det i begge Ender, og vi har saaledes et Hylster, som kan skubbes frem og tilbage paa Pinden, se Fig. 5.

Bambusstangen skal nu udkæres, og ved Hjælp af Lommekniven flækker man den

Fig. 5.

i fire lange Stykker. Naar dette er gjort, fjernes alle de fremstaaende Led baade udvendig og indvendig. Man fortsætter derpaa med at spalte dem ud i flere Stykker, indtil man har saa mange, som man har Brug for; alle skæres rene med Lommekniven og slibes med Sandpapir. Den

udvendige Side af Bambussen er glat, og her maa ikke slibes eller afskæres, da det er dette, der gør Bambussen stærk og smidig. Af Bambussen skal vi bruge følgende Stykker:

1. 1 Liste, cirka 100 cm lang, 4 mm bred, 3 mm tyk (Bæreplanets Forkant).
2. 1 Liste, ca. 80 cm lang, 4 mm bred, 2 mm tyk (Bæreplanets Tværbjælke).
3. 6 Lister, 15 cm lange, 4 mm brede, 1½ mm tykke (Bæreplanets Ribber).
4. 2 Lister, 15 cm lange, 4 mm brede, 2 mm tykke (anbringes paa Papirhylstret til Fastgørelse af Bæreplanet).
5. 1 Liste, 46 cm lang, 3 mm bred, 2 mm tyk (Haleplanets Forkant).
6. 1 Liste, 30 cm lang, 3 mm bred, 1½ mm tyk (Haleplanets Tværbjælke).
7. 1 Liste, 18 cm lang, 6 mm bred, 2 mm tyk (Haleplanets Midterribbe).
8. 2 Lister, 11 cm lange, 2 mm brede, 1 mm tykke (Haleplanets Ribber).
9. 1 Liste, 48 cm lang, 2 mm bred, 2 mm tyk (Sideroret).

Fig. 6 viser, hvorledes de 2 Lister (Nr. 4) anbringes. Listen Nr. 1 skæres nu ud, saaledes at

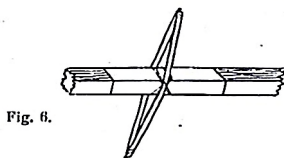

Fig. 6.

den bliver lidt tyndere og smallere i begge Ender, men beholder Størrelsen paa Midten, derpaa skal den bukkes i begge Ender. Fra Midten afsættes det bestemte Maal, hvor Bøjningen skal begynde, og denne foretages over Damp. Man lader en Kedel Vand koge, og dér, hvor Listen skal bøjes, holdes den ind over Dampen, indtil den er tilstrækkelig gennemdampet, og forsigtig begynder man nu at bøje, indtil den faar den Facon, som den skal have; dog bøjes den en lille Smule mere, for ved Afkølingen er den tilbøjelig til at rette sig en Smule ud igen. Naar man er færdig hermed, afmærkes de Steder, hvor Ribberne skal sidde, og hertil bruges Listerne Nr. 3. Liste Nr. 2 afmærkes med

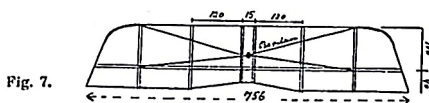

Fig. 7.

samme Maal, og Samlingen af Planet paabegyndes, se Fig. 7. Alle Ribber krydsbindes godt, og Sammenbindingen limes med Pandetikon; derpaa anbringes Liste Nr. 2, hvorpaa Ribberne ligeledes bindes og limes. Naar alle Ribber er paalimet,

skæres de af, og Kinesertraad bindes to Gange frem og tilbage langs Bæreplanets Bagkant og limes, se Fig. 7. Haleplanet laves nøjagtig paa samme Maade som Bæreplanet, — dog er Midter-Ribben 2 cm længere i begge Ender end Planets Bredder, saaledes at der er noget at gøre det fast paa, se Fig. 8, og hertil laves 2 Stk. Papirshylstre som det, man har lavet til Bæreplanet. Tilbage har man kun Sideroret, der ligeledes bøjes over Damp og sammenbindes og limes. Forkanten skal være saa lang, at den kan tilspidises i Enden, og et lille Hul bores i Kroppinden, hvori Sideroret nedsættes. Det skal være saa langt fra Pindens Ende, at Haleplanet kan anbringes under Sideroret, se Fig. 9. Alle Bæreplaner er nu færdige til

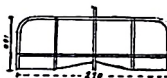

Fig. 8.

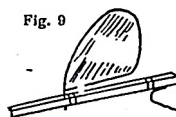

Fig. 9.

at overtrækkes, og hertil skal det indiske Mol bruges. Alle Stykker klippes ud, lidt større end de forskellige Planer, saaledes at der er noget at sammenlime paa. Naar det er gjort, limes Forkanten først paa, saaledes at det er lukket om Bambussen. Derpaa limes Bagkanten ligeledes med Ombukning, se Fig. 10. Man maa ikke spænde

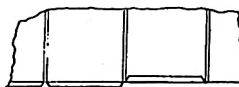

Fig. 10.

Stoffet stramt paa, for naar det helt er overtrukket, skal det imprægneres, og saa vil det af sig selv blive stramt som Trommeskind. Til Imprægnering bruges fortyndet Cellulak (1 Del Lak til 1 Del Fortyndervæske); det smøres tyndt paa med en blød Pensel. Man stryger det 2 Gange med denne Lak.

Nu er alt færdigt til Paasætning. Bæreplanet

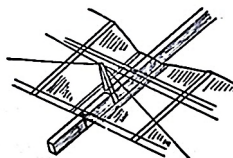

Fig. 11.

paasættes og fastgøres ved Hjælp af Barduner (Kinesertraad), se Fig. 11, saaledes at det set forfra har en svag V-Form. Maskinen er nu færdig.

HVORDAN BLIVER MAN—?

VIII FLYVER

De eneste Steder i Danmark, hvor man kan lære at flyve, er i Hæren eller Flaaden.

Betingelsen for at komme i Betragtning er, at man har aftjent sin Værnepligt.

Hvert Efteraar publiceres i Landets Aviser en Annonce angaaende Ansøgninger til Optagelse paa Hærens Flyveskole.

Ansøgningerne skal stiles til Krigsministeriet, der skal have Ansøgningerne inden 20. December hvert Aar. De Ansøgere, der kommer i Betragtning, faar dernæst i Februar Maaned Besked om at melde sig til Sundhedseftersyn og psykotekniske Prøver, hvis Udfald bliver bestemmende for Antagelse eller Kassation.

Det kan paa Forhaand siges, at Farveblinde ikke bliver antaget.

De Prøver, man skal gennemgaa og naturligvis bestaa, er mangeartede og gaar ud paa at konstatere Tilstedeværelsen eller Ikke-Tilstedeværelsen af særlige Egenskaber, en Flyver maa være i Besiddelse af.

Dels bliver man rent fysisk stillet paa Udholdenhedsprøver, dels bliver Øje-, Øre- og Ligevægtsorganerne undersøgt, baade af Flyvere, Læger og Videnskabsmænd ved Universitetets psykotekniske Laboratorium. Det er Prøver, der strækker sig over flere Dage, hvorved navnlig

Flyverne faar Lejlighed til at iagttage de forskellige Ansøgere paa nært Hold.

Efter denne Skærsild, som i Regelen kun passer af ca. 15 Mand, bliver man indkaldt til Tjeneste ved Flyveskolen.

Saa begynder den egentlige Flyveskole, hvor man kommer op at flyve med en Lærer i en Maskine med „Dobbeltstyring“. Her faar man saa Lov til at gøre de første vaklende Forsøg, og de, der ikke følger godt nok med, maa skydes ud, saa den heldige Skare bliver mindre og mindre, indtil alle tilbageblevne findes egnede.

Det er man en Sommer om; fra April til Begyndelsen af Oktober.

Saa aflægger man Prøve, og hvis man bestaar, faar man Certifikat.

De fleste Flyvere bliver til Tjeneste i 2 Aar efter Opnaaelse af Certifikat, hvorefter de indkaldes til militær Tjeneste som Flyvere 30 Dage aarlig i 5 Aar, hvilket man iøvrigt forpligter sig til ved Antagelsen.

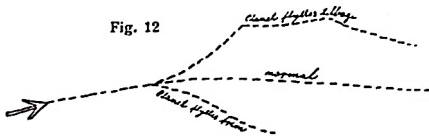
Den civile Luftfart er saa ringe herhjemme, idet den kan bestrides af 2—3 Piloter, at Chanterne som Civilflyver her er smaa.

E. Lærum,

Premierløjtnant, Militærflyver.

dig til Afprøvning, som helst skal foregaa paa en Mark — en Dag, naar det er stille Vejr. Man holder Maskinen i højre Haand, og ved at kaste den forsigtigt vandret frem, vil man snart kunne se, om Maskinen er afbalanceret, thi den vil saa gaa pænt ned i en lang Glideflugt. Stiger den derimod, er den for haletung, og Bæreplanet maa da flyttes lidt tilbage, og omvendt maa Planet flyttes frem (Fig. 12). Inden man gør det første Forsøg, kan man omtrent afbalancere Maskinen ved at holde en Finger under Kroppen. Balancepunktet skal da være omtrent midt under Bæreplanet. Naar man saaledes har faaet Maskinen

Fig. 12

afprøvet og har fundet Bæreplanets rigtige Stilling, kan man roligt trække Propellen op og lade

den starte ved at kaste den vandret frem. Jeg gør opmærksom paa, at Gummien ikke maa spændes for meget til at begynde med. De første Gange giver man Propellen 50 Omdrejninger, og saa kan der for hver Start herefter gives 25 Omdrejninger ekstra, indtil man er naaet op paa 200—300 Omdrejninger eller mere. Til Slut endnu nogle gode Raad: Sæt en Perle mellem Propellen og det lille Stykke Træ, derved opnaas mindre Gnidningsmodstand. Smør Gummien godt ind i Glycerin. Vask den efter Brugen ud i koldt Vand, og opbevar den aftørret i en Æske, saa den ikke udsættes for Sollys.

Vil man opnaa særlig gode Resultater, regner man med, at Maskinen maa veje 15 Gram pr. □ Decimeter Fladeindhold i Bærefladerne. Bygger man sin Maskine godt, kan den let flyve baade 100 og 200 M.

A. C. Larsen.

NB. Propeller, Gummi og Hjul vil kunne faas at købe ved Henvendelse til Hr. C. le Dous, Ingerslevsgade 194, 2. Sal, eller Hr. A. C. Larsen, Esromgade 30, 1. Sal.

En udmærket Lejr.

Jeg har i det svenske Spejderblad „Scouten“ fundet dette morsomme Stykke, som jeg synes, at de danske Ulveunger ogsaa skulde kende.

„3. Østerbros Ulveflok skulde have Sommerlejr ved Lillerød. Da vi to svenske Flokfrøere pludselig dumpede ned i Flokken, skinnede Drengenes Øjne af Forbavselse over os mystiske Væsner. „Du, hun er fra Stockholm,“ var der en Ulv, der sagde, og saa skinnede Øjnene endnu mere.

Efter en herlig, slingrende Biltur naaede vi Lejren, og det varede ikke længe, før Teltene var paa Plads og Lejren i Orden. Imedens havde Ulvene lavet The til vore medbragte „Mors-Klemmer“.

Dagen efter oprandt med et lunefuldt Regnvejr, men det generede ikke Drengene, for de var alle godt udstyret med Gummirajsere og Regnfrakker. Mellem Bygerne spillede de Bold. Noget skulde de jo bestille. Aftenens Lejrbaal erstatte af en dejlig Tur i den regnfriske Skov. Det var morsomt at se Drengenes Interesse for alt, hvad de saa undervejs. Snart var det en Blomst, snart en Myretue, der fangede deres vaagne Blik.

Mandagen kom med det rigtige Lejrvejr, skinnende Sol, og da havde Ulvene Lov at passe sig selv. De øvede sig flittigt til det store Lejrbaal, de skulde have om Aftenen.

Torsdag var det Forældrenes Dag, og de kom med saa mange Kager og Boller, at vi havde rigeligt til vor Aftenhe. Ved Lejrbaalet opførtes det „förtjusande Skådespil“ „Jomfruen i Taarnet“ eller „Diamanttyven“. Desuden var der Deklamation og Solosang. Alt hjemmelavet.

En Dag rejste Flokken til Hillerød for at besøge Frederiksborg Slot. Det var morsomt at se Ulvene løbe omkring paa Perronen, og det var rørende at se Stationsforstanderens Omsorg for disse raske Dreng. Han sludrede med dem, og han hjalp dem henne ved Vandposten.

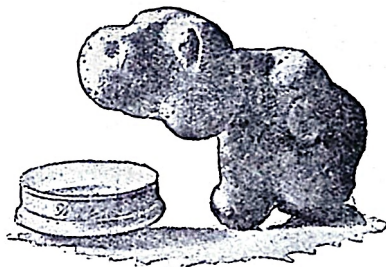
Slottet var vidunderligt, og Ulvene var henrykte. „Kom skal Du se, hvor smuk hun er,“ sagde en Ulveunge og førte mig hen til et stort Maleri af en Dronning. „Ja, hun er virkelig smuk,“

svarerede jeg af oprigtigt Hjerte, og jeg tænkte: „Mon nogen af mine egne, svenske Ulveunger vilde have haft Øjnene aabne for et saadant Maleris Skønhed.“ Drengenes Interesse og vaagne Sans for alle de smukke Ting bevirkede, at vi ikke saa det halve af Slottet, før der skulde lukkes.

Saa kom Lørdagen, og da var det gode Vejr og den glade Lejr forbi. Men jeg tror, det var Lillerøds Afskedstaarer til Ulvene, da de satte sig i Bilerne for at vende hjem til København.

Den danske Skov med Ulvesjov
og tykke, danske Klemmer,
— ej de svenske Piger glemmer.”

Toto.

Det ligner Bonzo, — ikke? Og saa er det. Virkeligheden en Kartoffel, som for nylig blev gravet op i en engelsk Have. Han ser ud, som om han beder om at faa lidt mere Mad paa sin Tallerken.

SPØG OG GRIN

Fader! Hvad er „Invasion“ for noget?

Invasion! Véd du ikke det, dit Fæ! Invasion, det er — det er jo et Fremmedord, Fjols!

„Jeg elsker Munterhed, og jeg beundrer alle, der synger, mens de arbejder!“

„Ogsaa Myggene?“

JUBILÆUMSLEJREN I BELGIEN.

Som bekendt arrangerede det belgiske Spejderkorps sidste Sommer en stor international Spejder-Lejr i Anledning af Landets 100-Aars Frihedsjubilæum og i Tilslutning til Verdensudstillingerne i Antwerpen (for Handel og Søfart) og i Liège (for Industri og Minedrift).

Desværre lykkedes det ikke at faa en dansk Trop ned til Lejren, men en Kammerat og jeg rejste til Belgien som Repræsentanter for Korpset. Og det fortrød vi ikke. Vi havde en herlig Tur.

Lejrpladsen laa lige ved Udstillingen i Liège, og vi havde saaledes rig Lejlighed til at „studere“. Desværre havde vi kun en Eftermiddag til at se Udstillingen i Antwerpen. Det var kedeligt nok, da vi jo havde særlig Interesse for denne, eftersom Danmark repræsenteredes af en Række kendte Virksomheder, der alle udstillede i en meget snuk Bygning, „Det danske Hus“. Danmark hævdede ubetinget sin Plads blandt de søfarende Nationer.

Lejromgivelserne var just ikke naturskønne, men præget af det store, kraftigt pulserende Industri- og Fabriksliv, for hvilket Belgien netop er saa berømt, og som har sit Centrum i Liège. Var selve Naturen lige omkring Lejrpladsen fabriksagtig, var Naturen, som vi saa paa vore Ekskursioner rundt i hele Belgien, saa meget desto smukkere. Paa dette Punkt var der navnlig gjort et mægtigt Arbejde for at vise os Udlændinge Landet. Det var klart, at vi skulde forstaa, at der var andet end Gruber og kæmpemæssige Fabriksanlæg at se. Der var arrangeret 6 store, Heldags-Udflugter til Brüssel, Antwerpen, Han-Grotterne, Dinan, til Spa og Huy. Den første af disse Ud-

flugter var ubetinget den interessanteste; den gik til Han-Grotterne, nogle pragtfulde Drypstenshuler, som i Skønhed og Storhed ikke staar tilbage for Adelsberggrotten. Jeg vilde daarligt tro mine egne Øjne, da vi blev ført ind i Bjerget ad en smal, halvmørk Gang og nogle Minutter efter stod i en Sal paa Størrelse med Raadhushallen i København, pragtfuldt oplyst af store Projektør-

rer, der kastede Lyset paa de mærkeligt formede Draperier og Drypsten, nogle som høje, slanke Søjler og andre ligesom foldede Gardiner med lange Frynser.

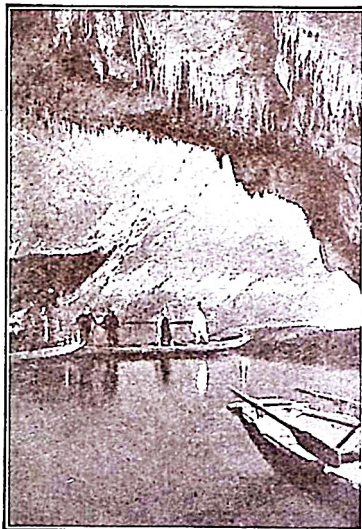
Under vor videre Vandring inde i Bjerget ad smalle, krogede Gange og gennem storslaaede Sale, kom vi til et mægtigt Rum, i hvis Bund Floden løb. Her var der sandelig en Restauration, hvor vi drak Kaffe og fik Kræfter til den videre Vandring. Et Sted kom vi til en Kløft, som var flere Hundrede Meter dyb, og et Sted forsvandt Floden i et Hul i Bjerget for et Stykke længere borte at dukke frem igen. Floden var sejlbær her, og vi gik ombord i Baade og lod os drive med Strømmen. Det var en underlig Fornemmelse at sejle i Jordens Indre, og det var ligesom helt befriende, da vi pludselig

gled ud i det straalende Dagslys — en stor Oplevelse rigere.

Desværre tillader Pladsen ikke at berette om alle vore andre Oplevelser, men jeg vil dog slutte med at nævne, at Livet i Lejren med de mange forskellige Landes Spejdere var uhyre fornøjeligt og præget af en glimrende Kammeratskabs-Aand.

Det var Synd, at ikke mange flere danske Spejdere benyttede sig af Belgiens Indbydelse.

Axel Prip Henriksen.

Drypstenshulen.

BREVE TIL JØRGEN

København, den 30. December 1930.

Kære Jørgen!

Tak for dit Brev, Jørgen. Det morede mig at læse din „Opgørelse“ over, hvad du mente at have naaet i det gamle Aar. Den Slags Opgørelser er udmærkede, og du skal slet ikke være fortvivlet over, at du ikke naaede alt det, du besluttede i Begyndelsen af Aaret. Hvis blot du har gjort dit bedste for at naa det, kan ingen forlange mere. Og det har du vel? Formodentlig staar du nu ligesom jeg — og de fleste andre Mennesker — overfor at skulle sætte en Mængde ny Maal, inden du gaar ind i det ny Aar. Det kan maaske derfor interessere dig at vide, hvad en gammel, erfaren Mand for nylig skrev til sin unge Søn. I alt Fald gjorde det et vist Indtryk paa mig, da jeg læste den gamles kloge Ord. De lød saaledes:

„Véd du, hvad du kan blive, min Dreng?

Jeg skal sige dig det!

Du kan blive en Mand, som handler — og en Mand, som kun snakker.

En modig Mand, som vover noget — og en Slapsvans, som gaar udenom, en Hare, som stikker af.

En stærk Mand, som stræber mod et Maal — og en Vejrhane, som drejer sig efter Vinden.

Du kan blive en ærlig Arbejder, som fortjener Arbejdets Løn — og en letsindig Spiller, som stjæler, hvad andre har fortjent.

Du kan blive en karakterfast Mand, som er Herre over sig selv — og en Slave af dine Lyster og Drifter.

Du kan blive én, der bygger op — og én, der river ned og bringer andre i Ulykke.

Du kan blive en flittig Mand — og en Dagdriver.

En Fører til det, der er godt og sandt — og en Forfører.

En god Husholder — og en Ødeland.

En paalidelig Mand — og en Løjser.

Du kan blive en maadeholdende Mand — og en Dranker.

En hjælpsom og gavmild Mand — og en egenkærlig Gnier.

Et oprigtigt Menneske — og en Spytstikker.

Du kan blive en glad Lysseer — og en sur Pessimist.

En, som tyder alt til det bedste — og én, som mistyder alt.

Du kan blive en Mand, som lever lykkeligt i sin Barnetro — og en skibbruden paa Tivlens Skær.

Alt dette kan du blive, og du bliver det, du vælger!”

— Se, Jørgen, disse Ord er alligevel værd at tænke over.

Glædeligt Nytaar!

Din hengivne

Christian

NOGLE IDEER TIL SPEJDERFORESTILLINGER

Jeg har set mange „Spejderunderholdninger“, som har været mildest talt daarlige. Af og til har det været nogle pæne Damer og Herrer, som „velvilligt“ stillede deres kunstneriske Evner til Disposition for Spejderne og de „paarørende“. I bedste Fald havde det ikke noget med Spejdervæsen at gøre, — ofte var det ovenikøbet noget frygteligt „Hø“. Men hyppigere har jeg set Spejdere optræde i forskellige Sketches, der har været valgt med mere eller mindre, navnlig mindre, god Smag. Det er ærlig talt trist, saa ofte man ser daarlige Ting paa en „Spejderscene“. Heldigvis er der i de senere Aar en Del Troppe, som har forstaaet, hvad det kommer an paa, og som har været i Stand til at hæve Niveauet.

I de sidste Numre af „Spejdernes Magasin“ har I kunnet finde nogle Sketches, som hver for sig har været egnet til Opførelse ved en Spejderfest. Nedenfor vil I se en Del Idéer til Underholdning, som sikkert ogsaa vil være i Stand til at more saavel de optrædende som Tilskuerne — paa en harmløs Maade.

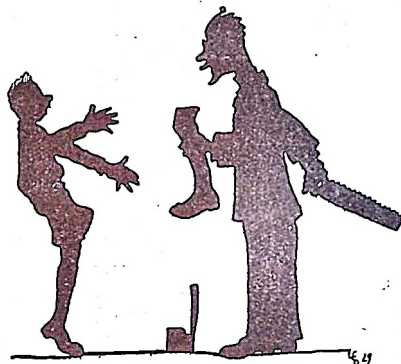

Skyge billeder

er en meget morsom Form for Underholdning, og den er meget let at sætte i Scene. Der kræves blot en Skærm af en eller anden Slags, Papir og Lærred. Paa den ene Side af Lærredet sidder Tilskuerne, og paa den anden Side er der anbragt en temmelig kraftig Lysskilde. Imellem den og Lærredet skal der ageres. Det mest anvendte er vel nok det, vi kan kalde „et Besøg hos Lægen“. Man ser Lægen i sit Konsultationsværelse i Færd med at ordne nogle meget gruopvækkende Apparater (i Forvejen udklippede af Pap). Der kommer en Patient, der bliver undersøgt, og Lægen erklærer, at der skal en Operation til. Patienten bedøves med et Slag af en Hammer oven i Hovedet, og Doktoren sprætter Maveskindet op. Der hales en Mængde forskellige Ting ud af Patienten, et Stykke Tov med en Knude paa (Tarmslyng), en Fugl (Skade i Ryggen) o. s. v. For nu at faa noget ud af det, mens Patienten er bedøvet, lukker Doktoren op flere andre Steder, trækker Tænder ud, fjerner en Lærke fra Lommen, en Stær fra Øjet og en Mus fra Knæet. Alt dette laves ved, at Doktorens Hjelper, der sidder i Skjul bag Operationsbordet, rækker ham de forskellige Ting. Det

gælder om hele Tiden at huske paa, at det er i Profil, man skal ses.

Det er som sagt den almindeligste Form for Skyge billeder, men der er ikke noget i Vejen for, at man kan lave et lille Drama og fremvise det som Skyge-

billeder. Der kan laves de pragtfuldeste Ting i Retning af Halshugning og blodige Fægtekampe, hvor Kaarden gaar igennem et Par Stykker paa én Gang.

Loppecirkus.

Dette er en Enkeltmandspræstation. En eksotisk udseende Herre træder frem og fortæller, at han vil tillade sig at fremvise sine dresserede Lopper. Han taler noget gebrokkent, og Lopperne, som han nu præsenterer for Folk, bærer da ogsaa udenlandske Navne. Efter Præsentationen skal Lopperne vise, at de kan springe. Loppedressøren holder en lille Pind i hver Haand. Paa den ene af disse placerer han Loppen, og efter at have sagt dens Navn, og hvad den skal lave, (Luftspring, dobbelt Saltomortale eller lign.), kommanderer han: Spring! Og her gælder det for Loppedressøren om at være mimisk begavet. Er han det, kan man ligefrem sidde og gribe sig selv i den Tro, at der er en Lopper, der svæver i Luften, selv om man er ganske klar over, at der aldrig har været nogen. Det hele kommer an paa, hvor stift han er i Stand til at følge de imaginære Loppers Flugt gennem Rummet.

Tilslidst bliver den ene Lopper væk. Dressøren springer ned mellem Folk for at finde den og kommer ogsaa

glad tilbage med en, som han placerer paa Flyvepinden. Men lige idet han skal til at lade den springe, udbryder han rystet: „Men det være jo slet ikke min!“

Eksamen.

En lille Sketch i tre Afdelinger, som jeg saa nogle Tyskere opføre paa Ollerup. Handlingen var kort fortalt følgende: En ung Mand kommer til en Professor for at lade sig underkaste en Eksamination. Der bliver forelagt ham tre Spørgsmaal, der lyder: „Hvem skrev de fem Mosebøger?“ „Hvem var Sebedæus' Faders Søn?“ og „Hvad var Apostelen Peter?“ Det lykkes ikke den unge Mand at besvare disse tre vanskelige Spørgsmaal. Han kommer saa hjem til sin Fader og fortæller ham, hvor sørgeligt det gik ham. Faderen faar Spørgsmaalene refereret, og han vil nu hjælpe. Sønneren til at indse, at de i Grunden ikke er saa svære at besvare. Han siger: „Hvis du nu blev spurgt om, hvem der

havde skrevet H. C. Andersens Eventyr, saa vilde du jo straks kunne svare, at det havde H. C. Andersen. Akkurat paa samme Maade er det med de fem Mosebøger. Og hvis du bliver spurgt om, hvad Apoteker Meyer er, saa svarer du selvfølgelig, at han er Apoteker, og hvis nogen spørger, hvem der er din Faders Søn, saa svarer du selvfølgelig, at det er dig selv. Husk du blot paa disse tre Ting, og gaa hen til Professoren igen.“

Næste Dag ser vi atter Sønneren arrivere hos Professoren og glædestraalende fortælle, at han nu har fundet ud af de tre Spørgsmaal. Og den elskværdige Professor underkaster ham atter Eksaminationen, men med det sørgelige Resultat, at han faar at vide, at det er H. C. Andersen, der har skrevet de fem Mosebøger, at Apostelen Peter var Apoteker, og at Sebedæus' Faders Søn, „Ja det er mig selv!“ For tre dygtige Improvisatorer er det en udmærket Handling, der kan give Anledning til mange morsomme Indfald, navnlig i Sce-

nerne mellem Professoren og Eksaminanden, der naturligvis ikke er noget Lys.

Den døvstumme Musikant i Retten.

Den er sikkert velkendt af de fleste, men jeg nævner den lige for en Ordens Skyld. Den døvstumme Musikant er kommet i Retten, anklaget for at have givet en Kollega et blaat Øje. Det gaar træt med Afhøringen, da han jo ikke kan tale og heller ikke kan skrive. Først da Dommeren finder paa at give ham hans Instrument, lykkes det at faa Svarene ud af ham. Dommeren: „Hvad Landsmand er De?“ „I Danmark er jeg født —.“ Dommeren: „Men hvor i Danmark er De født?“ „Det var paa Fredriksberg —.“ D.: „Hvor bor De nu?“ „I lille Kongensgade —.“ Paa denne Maade kan der fortsættes længe, og man kan faa en ret god Forklaring ud af den døvstumme.

Skiftespoet.

Scenen forestiller et Sted, hvor to Spor skærer hinanden, og hvor der tillige er en Landevejsoverkørsel. Ved Skiftespoet staar der en Jernbanemand med et rødt Flag i Haanden. En Del gamle Mennesker kommer vandrende henimod Overskæringen, men standser lidt derfra. En af dem kommer hen og spørger: „Er Toget fra Sandby kommet?“ „Ja, det er længe siden.“ „Hvornaar kommer det næste?“ „Ikke før i Morgen.“ „Og der kommer heller ikke noget Motortog den Vej?“ „Nej, det gør der ikke.“ Han gaar hen til de andre og fortæller om Udfaldet. En anden kommer hen. „Hvornaar kommer Toget fra Gammelsted?“ „Om tre Timer.“ „Er det det første Tog fra Gammelsted.“ „Ja.“ „Og der er heller ikke noget Ekstratog?“ „Nej.“ Derefter gaar ogsaa han tilbage til sine Ledsagere. Saaledes kommer endnu to hen og spørger om alle mulige Tog fra og til alle mulige Steder. Da det efterhaanden bliver klart for dem, at der intet Tog ventes de første Par Timer, siger den ældste og ærværdigste: „Naa, bette Folk, saa tror a nok, te vi ka' go over.“

H—g.

Fra Divisionerne

XV AARG.

JANUAR

MCMXXXI

1. Københavns Divisions Natterænøb.

Lørdag d. 25. Oktober stillede hver Trop et Hold paa 5 Mand, hvis samlede Alder ikke maatte overskride 75 Aar.

Starten fandt Sted fra Bregnerød Kro; det første Hold blev sendt af Sted Kl. 22,30, og herefter var der regelmæssigt .1 Kvarter mellem hvert Hold.

Før Starten fik Holdføreren udleveret 1 Kort med de 5 Kontrolsteder angivet; det var forbudt Holdene at bruge Lomme-lygter, kun Tændstikker maatte anvendes.

Vi begiver os nu ud for at se, hvorledes Holdene klarer sig; for at være sikre paa i alle Tilfælde at træffe nogle, tager vi Ruten i modsat Orden.

Efter nogen Søgen fandt vi endelig det Sted, hvor Kontrol Nr. 5, den sidste, skulde være, vi raabte den an, men ingen svarede; da vi brugte vore Lomme-lygter, fandt vi dem hurtigt, de sad skjult bag en Træstamme og maatte ikke give sig til Kende, førend Holdene var højst 5 m fra dem; det gjaldt ipøvrigt for alle Posterne, og det var slet ikke nogen helt nem Opgave for Holdene at angive Stedet saa nøjagtigt, naar de kun maatte bruge Tændstikker.

Da der endnu ikke var naaet noget Hold hertil, besluttede vi at gaa ad Vejen til Kontrol 4 for om muligt at have bedre Held med os dér. Denne Kontrol var placeret i en lille Grusgrav, der var tæt omgivet af Træer, og først naar man stod helt nede

paa Bunden, kom Kontrollanterne til Syne. Da vi kom ind paa Stien, der førte forbi Punktet, mødte vi det første Hold, der studerede Kortet ivrigt. De var klare over, at de var lige i Nærheden af en Kontrolpost, og de vidste ogsaa, at den laa i en Grusgrav, men det varede alligevel over en halv Time, før de fandt Kontrollanterne; saa godt var de gemt.

Da vi naaede ned til den første Kontrol, saa vi til vor Forbavselse, at der endnu var et Hold, der ikke havde fundet det første Punkt. Det var Hold Nr. 2, og da de havde brugt alle deres Tændstikker, havde de besluttet at opgive. Ialt opgav 3 Hold.

Faa Timer efter, at det sidste Hold var kommet til Ro i Bregnerød Kro, blev der purret ud, og Klokker 8,30 blev der afholdt en lille Parade. 6. Nørrebro vandt.

Det var et knippelsvært Løb, men det blev udmærket gennemført af de fleste af Divisionsens Troppe.

R + R.

Ny Hytte.

1. Nærum Trop har i det sidste Aar været i stadig Vækst, saaledes at den for Øjeblikket tæller ialt 40 Spejdere med Ulve.

Troppen har i Aarets Løb deltaget i et Par Divisionsforetagender, ved hvilke det ogsaa har vist sig, at Troppen virkelig har faaet sat sin Standard i Vejret, hvad ikke mindst det nye Troppeshus bærer Præg af.

Fredag den 26. September var en stor Dag for Nærum Trop. Kl. 3 traadte Troppen an. Tropperaadsformanden, Rektor Thornberg, bød Divisionschefen, Ban-

TROPS-NYT.

Aarhus Kolonne indviede i November sin ny Hytte paa Fløjstrup Strand. Hytten er en tidligere Barak, der var opført til tyske Soldater, saa den egner sig glimrende til Formaalet; den er blevet skænket Kolonnen af Aarhus Byraad.

Alle Spejdere er velkomne.

1. Faxe Trop afholdt d. 23. Nov. en vellykket Tropsfest. Troppen, som har bestaaet i eet Aar, tæller 12 Spejdere; Arbejdet gaar udmærket.

ner-Jansen, velkommen, og efter at Flaget var gaaet til Tops, udtalte Hr. Thornberg Ønsket om, at Spejderne maatte vise sig værdige til Huset, og at de dér maatte faa Minder, de altid med Glæde vilde kunne tænke tilbage paa.

Derpaa overrasktes Guldngglen, der var i Forvaring hos „Ulvene“, til Troppsføreren. Rektor sluttede med at udbringe et Leve for 1. Nærum Trop.

Troppsføreren uddelte derefter nogle faa Udmærkelstegn til de af Troppens Spejdere, der havde gjort et særligt godt Spejderarbejde.

Under Indvielsen afsendtes et Telegram til Kongen, hvorefter „Kong Kristian“ blev afsunget.

Under Hurraraab for Kongen aabnedes Husets Døre, og da det var besat, samledes Troppen omkring Chokoladebordet oppe i Kostskolens Spisesal.

Om Lørdagen havde Spejderne den Glæde at modtage et Takke-telegram fra Kongen.

Nu, hvor Vinterhalvaaret er begyndt, har Troppen aabnet Sæsonen med at sende 10 Spejdere paa Divisionsens Patruljeførerskole og har selv aabnet et Rekrut- og 2. Kl. Kursus, saaledes at alle Spejderne til Nytaar kan være 2. Klasses Spejdere.

B. Adstofte.

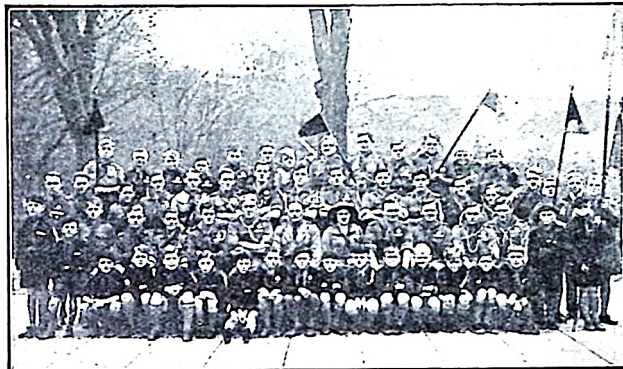

En Patruljekonkurrence.

En Østerbro-Spejder fortæller.

Søndag den 4. Maj havde vi Patruljekonkurrence. Den begyndte med, at Patruljerne om Lørdagen modtog Besked om at møde paa „Ølsletten“ Søndag Morgen medbringende fuldt Lejrudstyr. Da vi ankom til „Ølsletten“, var der ingen Spejdere at se, men efter at have tøsset lidt rundt, fandt vi endelig Fætter, der stod og gemte sig bag et Træ. Saa fik vi en Melding om at køre til Klampenborg Station og opgive vort Patruljenavn til Garderobemanden ved Parkeeringspladsen. Han havde en Konvolut til os, hvor der stod: Hvornaar gaar første Tog fra Klampenborg til Helsingør efter Kl. 12? Skal der skiftes undervejs? Søg ny Melding i Stubben af det fældede Bøgetræ i Ulvedalene. Vi fandt en Køreplan paa Stationen, og saa masede vi til Ulvedalene. I Meldingen stod: Meld jeres Ankomst ved Oprigning til mit Nummer i den Telefon, der er anbragt paa den sydøstlige Væg af Laden Syd for Hvidegaarden. Den var underskrevet af Gosse. Da vi kom til Stedet, var der baade Telefon og Telefonbog og det hele, saa vi troede, at det var en rigtig Telefon, og vi ringede op, og saa var der en Damestemme, der svarede Central, og saa kom der en Herrestemme, der tog imod Besked og sagde, at vi skulde melde os til Juss nede paa Lejrpladsen. Han sagde, at vi skulde smide Klunset, men da vi saa smed det i en Bunke, sagde han: „Tak det var 10 Minuspunkts! Vil I saa være saa elskværdige at lægge det pænt paa Række.“ Lidt efter kom Rass løbende og raabte, at vi maatte skynde os til Hjælp, for der var sket noget forfærdeligt inde i Skoven. Vi styrtede derind og fandt Villy liggende med et stort Hul i Panden og et brækket Ben. Vi sagde til Gosse, der var Dommer, at vi vilde sende en Mand efter Lægen, men han svarede bare: „Saa gør det!“ Og saa sendte vi en Mand op til Telefonen, og han ringede efter en Læge, medens vi andre forbandt Villy. Da vi var færdige med det, spurgte Gosse: „Hvad er der sket?“ Vi

ESBERN SNARES TROP.

Aaret 1930 har været det bedste Spejdernaar for Troppen i hele dens Liv. Mange Op-gaver er blevet heldigt gennemført; Troppen har fordoblet Medlemsantallet, faaet samlet de gamle Drengene i en energisk Roverafdeling, haft en Del mere eller mindre (navnlig mindre) lejrvalte Spejderfædre i Lejr, afholdt en gratis 5 Dages Lejr for fattige Kalundborg-Drengene, haft Patruljerne paa Opdagelsesrejser og Ulvene i Standlejr, som desværre druknede i Regn. Spejderne og Roverne var i Sommerferien paa Vandretur paa Bornholm, hvor de erhvervede sig „de indfødte“s Respekt bl. a. som

Hugormebetvingere. I Patruljeførerskolen har alle Førerne faaet opfrisket deres „Børnelærdomme“ som Spejdere, ligesom baade Spejdere og Rovere har været paa skrappe Orienteringsløb og natlige, uhyggelige Kurørløb. I Efteraaret blev der afholdt en Patruljekonkurrence efter Divisionsturneringens Program. Paa Troppens 10 Aarsdag blev der afholdt en vellykket Tropsfest (med Menneskeænderdramaet „Hvad Anton drømte“ m. m.). Under Festen fik Tropsfører Hansen af Divisionschefen overrakt Divisionens Fortjenstmærke.

Den graa Ulv.

undersøgte Stedet lidt nærmere og blev enige om, at det maatte være et Overfald, og da vi saa forfulgte Sporene, stødte vi paa en meget mistænkelig Mand, som straks stak af, da han saa os, men vi fangede ham alligevel og udelivered ham til Politiet. Saa gik vi tilbage til Lejrpladsen og rejste Lejren og lavede The, mens Juss gik rundt mellem Teltene og gav Minuspunkts. Det var vel nok en skrap Konkurrence!

Den syngende Kolonne.

Den 22. Novbr. afholdt Østerbro Kolonnen sin store Fest.

Man siger, at de forskellige Fester ligner hinanden, men denne var en Undtagelse, for her udførtes Rollerne kun af Drengene, og de kunde deres Roller. Desuden blev der sunget ca. 20 forskellige Sange, skrevet og komponeret for denne Fest. Drengene sang med en Kraft og Sikkerhed, som kun kendes fra de store Domkirkekor. Selve Stykket drejede sig udelukkende om en Drengs Genvordigheder for at blive Spejder, og hele Forestillingen varede kun en Time. Den blev gentaget nogle Dage senere for et decideret Spejderpublikum, der lønnede den syngende Kolonne med et bragende og berettiget Bifald.

Ferd.

Redaktøren siger—

Nye Kammerater.

Fra Mr. Hubert Martin har jeg lige faaet Meddelelse om, at Spejderne i Guatemala er blevet anerkendt af det Internationale Bureau og saaledes optaget i Verdensbroderskabet.

Der er nu 45 Lande, som har indført Spejderbevægelsen, og hvis Spejdere er anerkendt. Her til kommer de engelske Dominions, hvoraf 46 har egne Spejdere. Der er nu ialt 2,000,000 Spejdere i Verden.

Der er en engelsk Trop,

som spørger mig, om jeg kan skaffe dem Navnet og Adressen paa en ældre Spejder eller Tropsfører, som kunde tænke sig at korrespondere med Spejderne i den paagældende Trop. Er der nogen som har Lyst?

Samtidig er der en engelsk Patrulje, som gerne vil korrespondere med en dansk Patrulje.

Hundekonkurrencen.

Denne lille Præmiekonkurrence har aabenbart interesseret Læserne, for jeg fik flere Løsninger, end jeg har faaet paa nogen tidligere Opgave. Det helt rigtige Svar var følgende:

- 1) Ruhaaret Foxterrier.
- 2) Irsk Setter.
- 3) Skotsk Hyrdehund (Colley).
- 4) Airedale Terrier.
- 5) Pekingeser.
- 6) Skotsk Terrier.
- 7) Pointer.
- 8) St. Bernhardshund.
- 9) Fransk Bulldog.

Vinderne af de 9 Bøger blev:

Ib Bryde, Glentevej 44, L. — Erling Petersen, Køge Arresthus, Køge. — Preben Ewald-Johansen, Korsørgade 40, Ø. — Bent Rune, Sukkerfabriken, Odense. — Henrik Vibe-Nielsen, Odensegade 16 A. — Herbert Axelsen, 3. Østerbro Trop. — Svend Fischer, Sommerstedgade 11. — Mads Chr. Pedersen, Rejsby Mejeri, Rejsby St., Sønderjylland. — Torben Klaumann, Frisegade 24, Nykøbing F. — En Ekstra-Præmie blev vundet af Knud Ove Kjør, Holstebrovej 4, Viborg.

Samtlige Spejdere har faaet Bøgerne sendt med Posten.

Tropsfotografering.

For nogen Tid siden besøgte jeg en gammel Trop i dens Lokale. Paa den ene Væg hang der 14 Fotografier af Troppens Spejdere, nemlig et taget hvert Aars St. Georgs Dag i alle de Aar, Troppen har eksisteret. Det var grumme morsomt for mig at se den Forandring, der hvert Aar var foregaaet med Troppen, og endnu morsommere maa det være for Troppens egne Dreng. Jeg anbefaler Idéen paa det bedste, især da det er ganske billigt at faa taget saadan et Gruppebillede.

Vintersport.

Der er flere, som har bedt mig om at bringe en Artikel om Skisport og en Artikel om, hvordan man laver en Snehytte. Det synes jeg ikke, at jeg kan gøre, idet der i Februarnummeret 1930 var en lang Artikel om Skisport og i Januarnummeret 1930 en Artikel om, hvordan man bygger en Snehytte. Med disse Linier henviser jeg interesserede Læsere til de 2 Numre af Bladet.

Verdens-Roverstævnet

i Kandersteg (Schweitz) til næste Sommer bliver den største Begivenhed i Roverbevægelsen — rimeligvis for en lang Aarrække. Der er endnu nogle Pladser paa Holdet, men lysthavende maa skynde sig. Mr. Martin vil gerne have Anmeldelserne inden 1. Februar.

Glædeligt Nytaar!

Tage.

Baby Stue Golf Spillet PEMCO

i solid og smuk Udforelse i Træ koster kun
Kr 40,00.

Fabrikanter:

P. M. Knudsens Eff. Barnevognsfabrik.
Frederiksborg Alle 15. — — Telefon 3548 & 2346.

Alle Oplysninger staar med Fornøjelse til Disposition
for enhver, der henvender sig til os.

EN GAMMEL TROP — og en Fest efter usædvanlige Principper.

V. 2's 20 Aars Jubilæum.

Den 2. December kunde 2. Vesterbro Trop — i snevrere Kredse kendt som „Bulo Koko's Stamme“ — fejre 20 Aars Dagen for sin Stiftelse. Den er altsaa mellem Landets ældste Troppe, og vi har Lov at tilføje, at den for det meste ogsaa har været mellem de bedste. Nu ved Jubilæet staar den — med Erik Sjøqvist, „Store Sjø“, som Fører — saa livskraftig og lovende som nogensinde.

Selve Mærkedagen højtideligholdtes, Traditionen tro, efter Stammens gamle, særprægede Ceremoniel i vor „Wigwam“, kun i Overværelse af „Krigere“, Ømfødder og Tropsraad, Stammens „vise Fædre“.

Men Lørdag den 6. December samlede Troppen sine Paarørende, Venner og Velyndere samt en stor Skare særligt indbudte Hædersgæster til en Fest i Odd Fellow Palæets smukke Ridder-sal med tilstødende, rummelige Lokaler. Nu er det i al Almindelighed ikke spændende at læse Referater af Fester, hvor andre har moret sig og haft det rart. Men da vi altid morer os dejligt og altid har det rart, naar V. 2 kalder til Fest, kan det maaske være til Nytte lige at nævne, hvori formentlig Hemmeligheden beror.

For det første sparer vi paa vore Fester — hvert femte Aar er Normen. For det andet overholder vi meget strengt den Regel, at en Tropsfest ogsaa virkelig skal være en Fest for Troppen — for dens egne Dreng og deres nærmeste Paarørende. Vi sælger ikke Billetter „i Flæng“, og vi kender selvfølgelig alle vore Gæster, ligesom vore Gæster kender os. Hvad det betyder for Stemningen og hele Samværet, behøver

ikke nærmere Forklaring. Endelig spørger vi altid denne Gang havde flere virkelig nye Fuldræffere, for, at vi efter Drengenes Underholdning — som bl. a. „Hans og Trine“ som Opera — alle kan samles om et fælles Chokoladebord, med særlige for Anledningen skrevne Sange (denne Gang fire, foruden et helt Hefte med Troppens Historie igennem de 20 Aar) samt de obligate Taler. Prisen for Deltagelse — indbefattet Underholdning, Chokoladebord (med Drikkepenge) og Dans (til 5 Mands Jazzband) — er Kr. 1,50 for Spejdere og Ulve, Kr. 2,50 for Forældre og Paarørende samt Rovere. Heraf kan man endelig paa Forhaand slutte sig til, at vi heller ikke holder Fest for at skaffe Troppen en ekstra Indtægt — vi søger at anlægge den paa Balance, og faar saa naturligvis altid Underskud. Den Side af Sagen er imidlertid altid blevet klaret ved de vise Fædres Hjælp, uden at Tropskassen lider derunder. Og den Betydning, vore Fester under de anførte Former har haft for Styrkelsen af Forbindelsen mellem Troppen og Drengenes Hjem, kan næppe vurderes for højt.

20 Aars Festen blev et nyt Vidnesbyrd herom. Vi var een stor Familie paa godt 200; vi havde fint Besøg, bl. a. af mange Høvdinger fra venligsindede Stammer med selveste Ove Holm og Divisionschef Erik Dahl i Spidsen.

Kort sagt, det var en dejlig Fest. Nu er der kun Minderne — og Regnskabet — tilbage. Vi haaber altsaa paa Underskud. Og „Sjø“ siger, vi kan være rolige. Vi skal ikke komme til at vente forgæves.

hgf.

BABy STUE GOLF

Som en Storm er dette Spil gaaet Verden over; alene i en By som Los Angeles skal der i Aar være anlagt 10,000 smaa Golfbaner, og nu i Vinter naaede Stormen vore Enemærker.

Fra at være et heltud aristokratisk, ganske eksklusivt Spil, der kun kendtes og dyrkedes af ganske faa udvalgte ude paa de naturlige Golfbaner ved Eremitagen, er det ved Omplantning til Baby Golf blevet gjort populært, lavet om til en demokratisk Fornøjelse, — en ny Sport for alle. Der maa skelnes mellem de store, kostbare Baner til flere Tusinde Kroner, der enten hører Rigmanden til eller er offentlig tilgængelige paa

specielle Steder mod Betaling, og de mindre Spil, som med Lethed kan opstilles i en Stue.

Af disse sidste har jeg set forskellige udenlandske, men paa den Sports-Udstilling, der for ganske nylig var arrangeret i Industriforeningen, saa jeg et dansk Golfspil, der udmærkede sig baade ved sin solide Udførelse og ved sin paafaldende Prisbillighed. Det var Firmaet P. M. Knudsens Eftf., der udstillede det, og jeg hører, at Fabrikken med Iver har kastet sig over Fabrikationen af Stue Golfspil.

Ved disse Baby Golfspil bevares Idéen fra det

(Fortsættes Side 27).

LAV SELV LYSBILLEDER

Af Montør Alfr. Jensen,
Silkeborg.

Er der nogen mere fornøjelig Maade at opfriske Sommerens (forresten ogsaa Vinterens) Minder paa i Kammeraternes Kreds end ved at vise Lysbilleder efter egne Fotografier? Det er altid morsomt at se sig selv og sine gode Venner i forskellige „historiske“ Situationer. Der er vel heller næppe nogen bedre Maade at give Forældre og andre interesserede et Indblik i, hvad vi foretager os, naar vi er ude. Og det er egentlig ikke vanskeligt at lægge sig efter at fremstille Lysbilledplader. Jeg skal prøve gennem det følgende at give en og anden interesseret nogle Fingerpeg og Vejledninger. En selvfølgelig Forudsætning er det at have et passende Antal brugbare Fotografier, helst i Form af Negativer (Film eller Plader). Udvælg Serien med Omhu og Eftertanke, saa den bliver saa alsidig og afvekslende som muligt. Tænk allerede ved Fotograferingen paa, om nu dette Billede vil passe som Lysbillede senere. En meget almindelig Fejl er at medtage mere end et enkelt Portrætbillede med opstillede Grupper eller Fodboldspillere med korslagte Arme og Bolden pænt anbragt i Forgrunden eller lignende. Det er dog meget morsommere at se Peter komme løbende for fuld Damp, mens Hans giver Bolden over lige for Næsen af ham.

De Negativer, som skal anvendes, maa være saa skarpe og klare som muligt. Et 2. Klasses Negativ giver aldrig et 1. Klasses Lysbillede. Ordn Negativerne efter Tæthed. Det letter Bedømmelsen af Belysningstiden meget.

For dem, der er vant til at lave deres Gaslysbilleder selv, er der ikke meget nyt ved Kopieringen af Lysbillederne. Diapositivpladerne, som de anvendte Plader kaldes, er noget følsommere end Gaslyspapir og taaler kun rødt Lys. De bruges normalt i Størrelsen 8,2X8,2 cm. Foruden den større Følsomhed er der egentlig kun to væsentlige Forskelle fra Kopieringen af Gaslysbilleder. Den ene er, at Lysbilledpladen kræver en mere nøjagtigt afpasset Belysningstid for at give et dadeligt Resultat. Derfor maa man ikke være bange for at prøve nogle Gange først paa Strimler eller Stumper af Pladen. Den anden Forskel er, at vi her har med to stive Plader at gøre, saa det ofte vil ske, at de to Hinder paa Grund af Glasenes Krumning ikke berører hinanden overalt. For alligevel at faa skarpe Billeder maa man tilstræbe Belysning med parallelle Straaler, enten ved at holde Kopirammen rolig under Belysningen og have Lyskilden et Par Meter borte,

eller endnu bedre ved at belyse med de parallelle Lysstraaler fra Projektør eller Lysbilledapparat.

Pladerne fremkaldes i en god Fremkalder, f. Eks. Metal-Hydrokinon. Og nu kommer det Punkt, der fordrer mest Øvelse, nemlig at bedømme, hvornaar Fremkaldelsen er passende fremskreden. Man skal kunne se Billedet tydeligt paa Bagsiden, og Pladen skal være betydeligt tættere i Gennemsigt, end det færdige Billede; men iøvrigt er der ingen anden Udvej end at prøve nogle Gange og saa sammenholde Udseendet ved Mørkekammerlyset og som færdigt Billede i Lysbilledapparatet.

Naar Fremkaldelsen er forbi, skylls Pladen et Par Sekunder i Vand og lægges i et surt Fikserbad til ca. 5 Minutter efter, at den er blevet helt klar. Derefter udvandes den grundigt og tørres.

Naar man ser en færdig Plade i Gennemsigt mod et godt belyst, hvidt Stykke Papir, skal den have samme Mørkhed, som et almindeligt Aftryk.

Det er mest almindeligt, men ikke absolut nødvendigt, at man monterer Lysbilledpladen med en passende Maske af sort Papir (kan faas i mange Størrelser og Former, men man kan udmærket selv klippe dem ud) og et klart Dækglass for Hindsiden. Det hele holdes sammen af en sort Klæbestrimmel, der bøjes om Randen paa alle Sider. Brug Tørklæbestrimler, der paasættes med en opvarmet Tørklæbestang. Forsyn til sidst Pladen med en hvid Etikette med Oplysning om Billedet.

Hvis du ikke allerede er vant til at kopiere Gaslysbilleder, saa lær det først, inden du gaar i Gang med Lysbillederne. Det er billigere at eksperimentere med Gaslyspapir.

Og nu kommer til sidst et efter min Mening vigtigt Raad, som alt for mange ikke nænner at følge: Hvis et Par Billeder ved din lille Generalprøve i Lysbilledapparatet viser sig at være knapt saa gode, som de burde være efter vedkommende Negativ, saa kassér dem med koldt Blod, og vask Hinden af i varmt Vand. Saa har du et gratis Dækglass til det nye og bedre Billede, du laver.

Udgifterne til Materialer til et Lysbillede vil ligge omkring 40 Øre, naar man regner med, at ca. en Trediedel skal kasseres i første Omgang.

Naar du nu har prøvet nogle Gange og kan fremstille fine Billeder, vil du begynde at interessere dig for mere specielle Lysbilleder, som f. Eks. farvede eller kolorerede Billeder, Billeder efter Tuschtegninger, forstørrede eller formindskede Billeder eller noget saa eksklusivt som Mikrofotografier.

Alt muligt og lidt af hvert

Lysestage

beregnet til Tropslokalet eller Tropshytten. Som du ser af Tegningen, er Stagen fremstillet af

Garntrisser. En Pind stikkes gennem alle Trisserne, og disse males med nogle stærke Farver.

Lejrsæbeholder.

Tegningen forklarer bedre end Ord, hvorledes

enne laves. Stangen, hvortil Holderen fastspæmmes, tilspidses, saaledes at den let kan anbringes ved Vaskestedet.

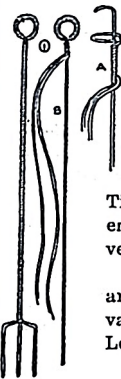
Lejrlýseholder.

Det er en kendt Sag, at det bedste til at lyse

et Telt op er et almindeligt Stearinlys; det har jo imidlertid den Ulempe, at det for det første

er „aabent Lys“ og derfor ret brandfarligt, og for det andet drypper det Tæpper og Rygsække til med Stearin. Tegningen her viser en Model, der let kan laves af en Konservesdaase, og som i nogen Grad afhjælper Ulempene.

Stegespid.

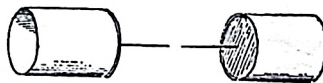
Paa Vinterens Patuljemøder gøres Patuljeudstyret i Orden, ligesom det suppleres med manglende

Ting. Mangler I en Stegegaffel, er her en let Maade at lave en saadan paa ved Hjælp af Staaltraad.

Fig. 2 viser endnu et Staaltraadsarbejde — en Sæbeskaal — der kan være anvendelig saavel hjemme som i Lejr.

Telefon.

Hertil bruges to Konservesdaaser, der er helt aabne i den ene Ende. Ved Hjælp af et Søm laver du et Hul i Bunden. Gennem Hullet stikkes et

Stykke Sejlgarn, der fastgøres ved at slaa en Knude paa den Ende, der er inde i Daasen. De to Daaser forbindes paa denne Maade. Sejlgarnet, der forbinder dem, skal være af eet Stykke. Selvom Sejlgarnet er meget langt, vil du blive forbavset over, hvor tydeligt man ved at lytte i den ene Daase kan høre én, der taler ind i den anden. En Forudsætning er det, at Sejlgarnet holdes stramt.

Til sidste Aandedræt.

En spændende Skole- og Sportshistorie.

„Hold ud til det sidste! — Slaget er ikke tabt, førend Kampen er forbi! Og Sejrens Palmer svæver over Tindingerne paa den Mand, der ikke vil erkende Nederlaget, før Enden er naaet!”

Richard Ristoft slog ud med højre Haand i en dramatisk Bevægelse og studerede omhyggeligt Virkningen i Værelsets eneste Spejl.

Richard „trænede” til Skolens Foredragsturnering.

I det samme bankede det paa Døren, og Ole Kraft, Center Half paa Magleholms Pokalhold, traadte ind. —

„Hvad er der i Vejen, Rich? Agerer du Hamlet?”

Richard snurrede rundt, rødmende til Haar-rødderne.

„Ingenlunde! Jeg var kun ved at øve mig lidt i Tungefærdighed.”

„Det er, hvad jeg vil kalde for — Letfærdighed! Du skulde heller øve dig i Skydefærdighed, det trænger du mere til, hvis du vil gøre dig Haab om at komme paa Kampholdet.”

Richard smilte bittert. „Jeg er bange for, jeg er udset til Reserve her i Livet.”

„Maaske,” indrømmede Ole, „skønt du er den bedste Løber, vi har og slet ikke daarlig til at centre. Gad vidst, hvorfor Hr. Iversen ikke bruger dig noget mere.”

„Aah, han regner vel med, at I kan tabe lige saa godt uden min Hjælp!”

„Ja, det er rigtigt, bare træmpe paa os, nu da vi er ved at gaa ned om og hjem. Een Sejr og

fem Nederlag! Det er vel nok det jaarligste Hold, Skolen endnu har haft!”

„Enten det; eller ogsaa har de Hold, I har spillet mod, været bedre end ellers. Nej véd du, hvad jeg tror, der er galt? — I mangler Gnisten! Kamphumpret! I er indstillet paa at faa Klø, og derfor faar I det. I er slaaet, før Kampen begynder. Hvis jeg var paa Holdet — — —.”

Ole smilede: „Saa vilde du maaske være en ny Michael Rohde, Pauli Jørgensen og Svend Jensen samlet i een Person?”

„Nej, men jeg vilde i hvert Tilfælde ikke tabe Modet, fordi vi kom et Par Maal bagud i første Halvleg. Jeg vilde mase paa lige til det sidste!”

„Som om vi andre ikke gjorde det! — Den Slags maa du hellere tie stille med; det lyder ikke godt fra en Reserve! Der er ikke noget at sige til, at Skolen har et svagt Hold et Aar, det maa man være forberedt paa. Til næste Aar bliver det sikkert bedre.”

„Der har vi den igen, denne Mangel paa Selvtillid. I kan ingenting, og I vil ingenting! I tror om Jer selv, at I kun duer til at tabe, og derfor fortjener I ikke at vinde. I mjder ikke for at slaas med Modspillerne om Sejren, men kun for at forhindre dem i at klø Jer altfor slemt!”

„Det er en Skam, du ikke er blevet Fører for Holdet, du, som véd saa meget om Fodbold. Kunde man ikke formaa dig til at komme ned og lære os at lave Maal! Og bagefter kunde du saa maaske fortælle Hr. Iversen, hvorledes han skal træne Holdet op.”

Magleholms Reserve greb efter sin Hat, me-

dens han mumlede hen for sig: „Sejrens Palmer svæver over Tindingerne paa den Mand, der ikke vil erkende Nederlaget, før Enden er naaet.“

Gymnastiklærer Iversen var en ubetydelig Mand at se til, men han vidste det meste af, hvad der er at vide om Fodbold, hans eneste Fejl var den — ganske vist meget væsentlige —, at han fuldstændig manglede det, der laa i hans Navn: Iver — eller endnu tydeligere sagt: Krudt. Han trænede sine Hold dygtigt og lærte dem at spille fornuftigt baade med Hoved og Ben, men han sendte aldrig sine Hold i Ilden, fyldt med den faste Beslutning at „sejre eller segne“. Selv under Aarets mest spændende Kamp, det store Op-gør med Thorø, havde han ikke kunnet drive det til mere end i Pausen, da Thorø førte med 3—1, at sige til sit Hold: „Gør Jeres bedste, Gutter!“ Det var vel ment, men formaaede saa langt fra at tænde Begejstringens Ild i de nedslaaede Spil-lere. Og da Kampen var forbi, og Magleholm'erne havde udbragt de reglementerede Hurraer for Sejrherreren, der drog hjem med en 5—1 Sejr, hav-de man hørt Hr. Iversen sige: „Det var et trist Resultat. Jeg vilde virkelig ønske, vi kunde have overvundet dem. Men maaske næste Aar.“

Og nu var det næste Aar, og Magleholms Chancer for at faa Revanche var mindre end no-geninde, for Thorø's Hold var den stærkeste, Skolen havde haft i den sidste Menneskealder.

„Vi vil klø dem med 20—0,“ sagde Thoranerne med velbegrundet Selvtillid.

„Kun Skade, at Sæsonen skal slutte med en saa uinteressant Kamp,“ fjøede de til. „Der er ingen Sjov ved at tæve et Hold, der slet ingen Mod-stand kan gøre.“ Og de sørgede for, at saadanne Udtalelser kom ud omkring, vel vidende at Virk-ningen paa Magleholmsspillerne vilde blive endnu større Modløshed. Det var derfor et meget ned-trykt Hold, Gymnastiklærer Iversen fandt i Om-klædningsrummet efter den sædvanlige Lørdags-træning.

„Hør engang her, Drengene! Det kan ikke skjul-et, at det har været en højst uheldig Turnering for Skolen i Aar. Jeg føler, at en stor Del af Skylden ligger hos mig.“

„Nej, nej,“ lød det straks rundt om.

„Jeg har mine Mangler,“ fortsatte Læreren, „og det er kun rimeligt, at jeg deler Ansvar med Jer. Dog maa jeg indrømme, at jeg havde haabet paa bedre Præstationer fra Jeres Side. Hver for sig staar I fuldt paa Højde med mange af Spil-lerne paa de Hold, der er gaaet af med Sejren, men som Hold betragtet synes I at mangle — et noget — noget, som alle Hold maa være i Besid-delse af for at vinde.“

Drengene saa tvivlraadige paa hinanden. Hvad sigtedes der til?

„Hvad dette „noget“ er, maa I selv finde ud af. — Derimod vil jeg læse et Brev, Skolen har mod-taget fra Rektor Lange i Thorø, angaaende Kam-pen paa Søndag:

„Kære Rektor Bloch!

Efter alvorlige Overvejelser og givende efter for et stærkt Pres, lagt paa mig, tillader jeg mig at foreslaa en Plan, som jeg haaber, De og Deres Skole vil modtage i den Aand, der er tilsigtet.

De véd utvivlsomt, hvor sjældent det hænder i en Kostskoles Historie, at der opstaar et Hold af Fodboldspillere af saa fremragende Kvalitet, at det fortjener at maale sin Styrke med Landets bedste.“

„Uha — uha!“ stønnede en af Tilhørerne og nikkede til sine Kammerater

„I Aar har vi imidlertid her i Thorø“, fortsatte Hr. Iversen Oplæsningen, „et saadant Hold. Ulykkeligvis synes det modsatte at være Tilfæl-det i Magleholm. Denne Udvikling medfører, at næste Søndags Fodboldkamp kun betyder en For-malitet med Udfaldet paa Forhaand givet.“

„Det er vel nok skrappt!“ hviskede Karl Aksel, venstre Back.

„Ikke desto mindre er det en Kendsgerning. Lad os kun se Sandheden i Øjnene,“ svarede Hr. Iversen, „men hør videre: „Nu falder det saale-des, at Østerbros Gymnasium, Vinderen af Ho-vedstadens Pokalturnering, kan arrangere en Tur herved netop den Dag, dersom vi ikke havde væ-ret optaget.“

Conclusionen af det foregaaende er let at drage. Vi vil bede Dem om som et Udslag af den Sports-aand, der altid har kendetegnet Deres Skole, at opgive den planlagte Fodboldkamp paa Søndag — og dermed Landsdelsturneringen — til Fordel for Thorø, for at vore Spillere kan faa en Chance til at prøve Kræfter med Hovedstadens fjørende Hold.“

Hr. Iversen sluttede Oplæsningen og foldede omhyggeligt Brevet sammen, medens han saa sig spørgende rundt om i Kredsen. „Behøver jeg at sige, at Thorø naturligvis lovformelig er bundet til at spille med os og kun kan blive fri, hvis vi indvilliger?“

En pinlig Tavshed fulgte. Spillerne saa forlegne paa hinanden og hen paa deres Holdfører, Ole Kraft. Tilsidst stammede Ole: „Jeg kan naturlig-vis godt se, at det ikke maa være særlig sjovt for Thorø at spille med os, navnlig ikke, naar de har Chance for at faa en Kamp med Ø. G.s Pokal-hold, saa det er maaske det ridderligste at løse dem fra Aftalen. Det kan jo heller ikke skade os, hvis bare det Brev bliver offentliggjort, saa alle kan se, at det er Thorø, der har bedt om at faa Kampen aflyst og ikke os, der er løbet fra den.“

„Det vil altsaa sige, at I opgiver Kampen paa Søndag?“ Hr. Iversen saa undersøgende paa Ole og hans Kammerater.

„Ja, det maa vi vel hellere,“ kom det modvilligt fra Flokken.

„Hov, stop! Hvad er det, I gør!“ Richard sprang op fra sin Plads i Krogen. „Tænk Jer dog et Øjeblik om. — Han slog ud med Haanden i en dramatisk Gestus. — „Hvis vi havde haft et Hold som Thoranernes, vilde vi saa have bedt dem om at stryge Kampen for at lade os spille mod nogen andre? Aldrig i Livet! Vi vilde have gennemført Programmet, ligegyldigt hvor svage vore Modstandere end var! — Vi har faaet Klø i Aar. Det er sandt; men derfor giver vi ikke op. Thorp er vore stærkeste Modstandere. Godt, saa maa vi slaas saa meget des mere! Og tænk, hvis vi gik hen og slog dem. — Thorp vilde aldrig glemme, at dets bedste Hold blev slaat af vort værste. Har I rigtig forstaaet, hvad denne Underkastelse betyder, at vi uden videre skal anerkende Thorp som Nr. 1?“

„Jamen, naar de nu er det?“ indvendte Ole, „det kommer vi ikke uden om.“

„Ikke det!“ eksploderede Richard. „Hvornaar er det blevet Skik og Brug, at Magleholmerne erkender sig slaat, før de endnu er begyndt at kæmpe? Ser I da ikke, at Skolens Ære staar paa Spil? Der har altid været Hold her, der har kæmpet for Skolen — vundet eller tabt, men altid kæmpet, hvad maa de tro om os, naar de hører, at vi nu giver op uden Sværds slag? Nej, lad Thoranerne komme herved, og de skal finde os parate til at slaas. Skal vi tabe, saa lad os tabe med Ære!“

„Det er hørt,“ lød det rundt om i Kredsen. Stemningen var i et Nu slaat om fra Modløshed til flammende Energi.

Richard Ristoft havde vundet de indledende Kampe for sit Hold.

*

Senere paa Aftenen havde Hr. Iversen en privat Samtale med Richard, under hvilken Læreren gav Holdets 1. Reserve den vigtige Plads som højre Halv.

Havde Ord kunnet afgøre Mellemværendet med Thorp, saa havde Magleholmerne en fin Chance for at vinde, for Richard lod ikke en Lejlighed gaa tabt til at indblæse Skolens udvalgte 10 sine Synspunkter om Viljens Betydning for den, der vil frem. Inden Ugen var omme, kendte Holdet Størstedelen af den Tale, den fordums Reserve havde forberedt sig til at levere ved Foredragsturneringen, og hvori forekom Stroferne:

„Hold ud til sidste Aandedrag! — Slaget er ikke tabt, førend Dommeren har fløjtet af. Og Sejrens Palmer svæver over Tindingerne paa den

Mand, der ikke vil erkende Nederlaget, før Enden er naaet!“ —

*

Det var derfor et helt forvandlet Hold, der stormede ud paa Grønsværet for at møde Thorp's frygtede 11.

En betydelig Menneskemængde havde samlet sig om Banen i Forventning om at se om ikke fint Fodboldspil saa i det mindste en sensationel Kamp.

Rygterne om det spændte Forhold mellem de to Skoler havde givet Folk Anledning til at vente noget usædvanligt. —

Thoranernes Hylekor søgte straks at tage Modet fra Magleholmernes Tilhængere, og Spændingen naaede sit højeste, da alle Formaliteter endelig var til Ende, og Dommerfløjten gav Signalet til Kampens Begyndelse. I lynende Tempo førte Thoranerne Bolden op fra Mand til Mand med Afleveringer, der intet lod tilbage at ønske i Retning af Nøjagtighed, og efter 45 Sekunders Spil sad Kuglen i de hvidblusedes Net.

Den overraskende Begivenhed gav Anledning til et infernalsk Spektakkel, hvori Jubel og Raseri kæmpede om Overtaget. Stormen havde ikke lagt sig, da Magleholmerne gav Bolden op, og den steg til fabelagtige Højder, da den ½ Minut senere susede hen mod Maalet og tæt hen over Overliggeren efter et velrettet Skud fra Thorp's Centerforvald. Fra nu af kom Bolden sjældent ret langt væk fra Magleholmernes Maal; det blev et Bombardement af nervepirrende Karakter. Over Stangen, paa Stangen eller lige ved Siden af, snart ramte den Maalmanden, snart Back'erne, Skud paa Skud, der resulterede i Maalspark eller Hjørner; men efter den første Overrumpling i Kampens indledende Minut syntes Magleholmerne at være kommet til Besindelse. Forsvarsspil var ikke noget nyt for dem; det var det, de havde haft mest Brug for under hele Turneringen. Thoranerne havde derfor svært ved at finde en Aabning for et velplaceret Skud, men i Kampens tiende Minut lykkedes det alligevel. Højre Innerwing „snød“ Back'en, trak engang og sendte Bolden i Nettet uden at give Maalmanden en Chance for at afværge Ulykken. Det var 2—0, og 50 Minutter tilbage.

„Lad dem bare rase ud,“ hviskede Richard til sine Kammerater, „naar først Dampen er gaaet af dem, skal vi nok ordne dem, og i 2. Halvleg har vi Vinden med os.“

Hvidbluserne behøvede ingen særlig Opfordring til at slide i det. De var vant til at slæbe sig igennem Modgangens drøje Tider; at forhindrede Modstanderne i at vinde alt for overlegent havde gennem hele Fodboldsæsonen været Maalet for deres Bestræbelser. De forsvarede sig ved

at bruge Hoved og Ben fornuftigt, men de var ikke kommet saa langt, at de havde indset, at det bedste Forsvar oftest er det dristige Angreb. Med alle Modspillerne nede foran Maal havde Thoranerne ikke megen Mulighed for at udfolde sig eller spille Bolden fri; det tegnede derfor til, at 1. Halvleg skulde ende uden ydeligere Katastrofer, da Karl Aksel haardt presset af Rødbluserne vilde give Bolden tilbage til Maalmanden, der imidlertid havde misforstaaet Situationen og ikke kunde forhindre, at Kuglen gik ind. Med denne Foræring til Modparten samledes Holdet til Thedrikning i Pausen.

„Nu er det vores Tur,“ tog Richard Ordet, „nu skal der spilles til! Det skal vel nok blive en Halvleg med Overraskelser. — De andre har ganske vist faaet et Forspring, men er det noget at tale om. Tre Maal i Medvind, det er det hele. Og de, som pralede af at ville klø os med 20—0. Lad dem bare allesammen rykke op mod vores Maal og belejre det. Forstaar I, saa har vi Chancerne, en lang Bold frem til en af Wingerne, et hurtigt Opløb og Maal, før de ved et Ord af det. Og har vi først fundet Vej til „Kassen“, saa skal I se, hvor det gaar strygende. Husk, Slaget er ikke tabt, før Kampen er forbi. Og Sejrens Palmer svæver over Tindingerne paa det Hold, der ikke vil erkende Nederlaget, før Dommeren har fløjtet af.“

Anden Halvleg tegnede til at blive en tro Kopi af første, for saa vidt som hele Spillet foregik nede foran Magleholms Maal, hvor snart alle Spillerne var samlet, saa at endog de rødblusedes Back'er vovede sig bort fra deres egen Banehalvdel. Det var netop saadan en Chance, Richard laa og lurede paa, og da han endelig saa sit Snit, stak han en lang Bold frem til højre wing, der straks stormede ned mod Fjendens Maal. For sent indsaa Back'erne deres Fædelse, de rasede tilbage, men kunde ikke indhente den hurtige Sprinter. Maalmanden saa Faren og gjorde det eneste, der var at gøre: løb ud for at møde Angriberen ude i Marken. Tilskuerne turde næppe trække Vejret; skulde det virkelig lykkes Magleholm at faa Maal. Wingen holdt Bolden nydeligt for Fødderne, „trak“ forbi Maalmanden og sendte med et sikkert Skud Kuglen i Nettet. Jubelen antog næsten vanvittige Former. 3—1! De stolte Thoranere havde ikke engang kunnet holde deres „Bur“ rent!

„Hvad sagde jeg!“ profeterede Richard. „Men nu bliver de andre vilde, saa de næste 5 Minutter gælder det om at forsvare os, til vi snyder dem med et Maal til. Bare ikke tabe Hovedet. Kampen er ikke vundet, før Dommeren har fløjtet af.“ Richard havde Ret; brændende af Hævnthirst ma-

Den bedste

FLØDE-IS

levores af

Frederiksberg Ice-Cream Fabrik ¹/₂

Telefoner: Vester 8495 & Central 13 781.

Manuduktion til **Filosofikum**

K. Mikkelsen, St. Kannikestræde 10

Telefon Byen 7941.

Tilkøbs ønskes Bogen

„**ULYDIG**“

af Torry Gredsted, brugt eller ny,
snarest. Bliver godt betalt!

Bill. Mrk. Nr. 1.

Spejdernes Magasin's Annonceexp.
Gyldenløvesgade 6.

Rejsegrammofon

med 10 nye Plader fra Kr. 48.00. — Radio i
alle Mærker.

Mortensen, Skydebanegade 13.
Vester 4303.

NØRREBROS

CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT

REKLAMER - - - KUVERTER

- UGE- & MAANEDSBLADE -

- SKEMATISKE ARBEJDER

NORA 451

Det bedste for Deres Øjne:
RINGLUNDS BRILLER

Speciale siden 1901.

38, Frederiksberggade 38
ved Hjørnet af Raadhuspladsen.
Tlf. Byen 4710.

Radio & Grammofoner

i alle forende Fabrikata saavel
komplette Anlæg som Losdele.

„Columbia“ Sprogkursus fra 15 Kr.

Tropper under D. D. S. særlige Begunstigelser.

Simon Petersens Efterfølger

(V. Hesselund)

Handels & Ingeniørvirksomhed Slagelse.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk -- Jersymælk
1ste Kls Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

STENOGRAFI

Københavns Stenogr. Institut

Oprettet 1. Juni 1887. - Byen 4013.

Badstuestræde 6 (J. M. Jørgensen.)

Tropsfotografering

Spejdere og Føreres Opmærksomhed hen-
ledes paa, at al Fotografering udføres af:

Troppe, Opvisninger, selskabl. Sammenkomster etc.

Billigste Priser.

1. Kls Udførelse.

FORLANG TILBUD

FOTO CENTRALEN

Jens Ildrup.

MAGLEKILDEVEJ 9

Dag- og Aften-
Oplagelser.

Telf. Vester 7712
svares ikke
Telf. Eva 931 v.

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

sede Rødbluserne paa for at forpge Forspringet, men Magleholmerne fulgte nøjagtig den Taktik, deres Raadgiver havde anvist. Forsvaret lavede en ubrydelig Mur om Maalet og red Stormen af, og paa én Gang lysnede det igen, Richard fik atter stukket en Bold frem, og Wingerne sprang ned mod Maalet med den ene af Back'erne i Hælene og den anden rede til at møde dem paa Halvvejen, men denne Gang lagde Wingen Bolden helt over i venstre, hvor Makkeren kun behøvede at løbe et Par Skridt og tegne sig for Maal Nr. 2.

Denne Gang gjorde Richard sig ingen Ulejlighed med at hviske sine Formaninger til Holdet, men anstrengte sig for at blive hørt ogsaa af Modstanderne.

„Der kan I se, naar alt kommer til alt, er deres Hold ingen Ting værd. Vi klpr dem jo som Fod i Hose. Deres Forsvar duer jo ikke en Døjt; det er jo nærmest til Grin.“ Richard saa til sin udelte Tilfredshed Thoranernes Fører tale længe og indtrængende med sine Back'er, inden Spillet begyndte. Der blev ikke mere Tale om at hævne Maalene, men kun om at bevare Forspringet, og Magleholmerne, der anede en uafgjort Kamp med Arvefjenden, spillede — for første Gang i Holdets Historie — paa Livet løs. Nu var det virkelig dem, der „førte“ Kampen og tvang Modstanderne til et koncentreret Forsvar. Under Hylekorenes voldsomste Præstationer, der naaede uanede Rekordhøjder, rasede Kampen videre til lige stor Ophidselse for Tilskuere og Spillere.

Men pludselig skete en Katastrofe. Højre Innerwing saa sit Snit til at bryde igennem, men blev i det samme tacklet højst ureglementeret af de nervøse Back'er, og Dommeren dekreterede øjeblikkelig: Straffespark. Et halvt Minut efter stod Maalene 3—3, og 5 Min. tilbage.

Der fulgte nogle faa Sekunders Lammelse hos Tilskuerne, inden Kendsgerningen rigtig gik op for dem: Uafgjort Kamp; men saa brød Stormen løs under saa fredøvende Former, at Richard havde svært ved at llive hørt af sine Kammerater.

„Nu gælder det! De andre er færdige, de faar ikke flere Maal, men vi kan vinde, hvis vi vil sætte alt ind paa det! Nu er der 5 Minutter til at spille Fodbold, og saa er der bagefter et helt langt Liv til at snakke om Kampen i!“

Tre Hundrede Sekunders Nervepirring, hvor Dysten var lige haard baade indenfor og udenfor Snorene. Spillerne paa Banen kæmpede sveddrypende om det afgørende Maal, og Hylekorene paa Tribunerne kæmpede ikke mindre drabeligt om Herredømmet. Den ophidsede Mængde krævede Spillerne hængt, fordi de skød paa Maalmanden, eller Back'erne druknet, fordi de ikke „knoklede“ deres Omgangskreds. De kostbare Øjeblikke forløb, Dommeren stod allerede med Uret i Haan-

**Følgende Bøger og Pjecer faas paa Korpskontoret og
Depoterne:**

SPEJDER-IDRÆT

AF C. LEMBCKE

550 Sider — Bedste Haandbog for Førere. — **Kr. 1,00** plus Porto.

25 TERRÆNLEGE

AF T. CARSTENSEN OG MOGENS COLD

En ypperlig Hjælp ved Tilrettelæggelse af Øvelser. — **Kr. 1,00** plus Porto.

25 PATRULJEMØDER

AF O. MADSEN

Den bedste Hjælp for en Patruljefører — **Kr. 0,35** plus Porto.

ULVEPJECERNE

Ialt 3. Alle 3 **Kr. 2,50**

Der findes ingen bedre Vejledning for Flok- og Tropsførere.

FØRERHAANDBOGEN

Korpsets Love og Bestemmelser, Organisation etc. — Nødvendig Haandbog
for hver Fører, Raadsmedlem etc. **Kr. 2,00** plus Porto.

Korpsets officielle Blanketter:

Tropsmaanedsrapporter.....	pr. Stk. 6 Øre	Tropskartotek kort.....	pr. Stk. 5 Øre
Patruljemaanedsrapporter.....	" " 5 "	Pasansøgningsblanketter.....	" " 3 "
Førererklæringer.....	" " 5 "	Passivt Medlemskort.....	" " 3 "
Stambogsblade for Spejdere..	" " 5 "	Optagelsesblanketter for Sp...	" " 7 "
— — Ulve.....	" " 5 "	— — Ulve.....	" " 7 "

Faas *kun* paa Depoterne.